

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.

9. ožujka 2020.

Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 77/01	Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije	1
--------------	--	---

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 77/02	predmet C-274/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Económico-Administrativo Central - Španjolska) –Postupak koji je pokrenuo Banco de Santander SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 267. UFEU a – Pojam,nacionalni sud* – Kriteriji – Neovisnost predmetnog nacionalnog tijela – Nesmjernjivost članova – Nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku)	2
2020/C 77/03	predmet C-175/18 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. siječnja 2020. – PTC Therapeutics International Ltd protiv Europske agencije za lijekove, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope) (Žalba – Pristup dokumentima institucija, tijela, ureda ili agencija Unije – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Članak 4. stavak 2. prva alineja – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa – Članak 4. stavak 3. – Zaštita procesa odlučivanja – Dokumenti podneseni Europskoj agenciji za lijekove u okviru zahtjeva za stavljanje u promet lijeka koji se rabi u humanoj medicini – Odluka o odobrenju pristupa dokumentima trećoj osobi – Opća pretpostavka povjerljivosti – Nepostojanje obveze institucije, tijela, ureda ili agencije Europske unije da primijeni opću pretpostavku povjerljivosti)	2

2020/C 77/04	predmet C-177/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid - Španjolska) – Almudena Baldonado Martín protiv Ayuntamiento de Madrid (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 4. – Načelo nediskriminacije – Članak 5. – Mjere za sprječavanje zlorabiranja koje proizlaze iz primjene uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Otpremnina u slučaju prestanka radnog odnosa – Članci 151. i 153. UFEU-a – Članci 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Primjenjivost – Razlika u postupanju koja se temelji na javnoj ili privatnoj prirodi sustava kojim se uređuje radni odnos u smislu nacionalnog prava)	3
2020/C 77/05	predmet C-178/18 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. siječnja 2020. – MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV protiv Europske agencije za lijekove (EMA) (Žalba – Pristup dokumentima institucija, tijela, ureda i agencija Unije – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Članak 4. stavak 2. prvi podstavak – Izuzeće u vezi sa zaštitom komercijalnih interesa – Članak 4. stavak 3. – Zaštita procesa odlučivanja – Dokumenti podneseni Europskoj agenciji za lijekove u okviru zahtjeva za izdavanje odobrenja za stavljanje veterinarsko-medicinskog proizvoda u promet – Odluka kojom se trećoj osobi odobrava pristup dokumentima – Opća pretpostavka povjerljivosti – Nepostojanje obveze institucije, tijela, ureda i agencije Europske unije da primijeni opću pretpostavku povjerljivosti)	4
2020/C 77/06	predmet C-578/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 23. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus - Finska) – postupak koji je pokrenuo Energiavirasto (Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište električne energije – Direktiva 2009/72/EZ – Članak 3. – Zaštita potrošača – Članak 37. – Dužnosti i ovlasti regulatornog tijela – Izvansudski postupci rješavanja sporova – Pojam „stranka” – Pravo žalbe na odluke regulatornog tijela – Pritužba kupca iz kategorije kućanstvo protiv operatora distribucijskog sustava električne energije)	5
2020/C 77/07	predmet C-814/18: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 22. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven - Nizozemska) – Ursa Major Services BV protiv Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička ribarstvena politika – Uredba (EZ) br. 1198/2006 – Članak 55. stavak 1. – Financijski doprinos iz Europskog fonda za ribarstvo (EFR) – Prihvatljivost izdataka – Uvjet – Izdaci koje su korisnici uistinu platili – Pojam)	5
2020/C 77/08	predmet C-29/19: Presuda Suda (osmo vijeće) od 23. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundessozialgericht – Njemačka) – ZP protiv Bundesagentur für Arbeit (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Radnici migranti – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Davanja za nezaposlenost – Određivanje – Neuzimanje u obzir posljednje plaće primljene u državi članici boravišta – Prekratko referentno razdoblje – Plaća primljena nakon prestanka radnog odnosa – Osoba koja je prethodno obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u Švicarskoj)	6
2020/C 77/09	predmet C-32/19: Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof - Austrija) – AT protiv Pensionsversicherungsanstalt (Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Građanstvo Unije – Pravo na slobodno kretanje i boravak na području država članica – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 17. stavak 1. točka (a) – Pravo na stalni boravak – Stjecanje prije isteka neprekidnog razdoblja od pet godina boravka – Radnik koji je u trenutku prestanka rada navršio dob za stjecanje prava na starosnu mirovinu)	7
2020/C 77/10	C-506/18 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 21. siječnja 2020. – Europski parlament protiv Erika Josefssona (Žalba – Javna služba – Član privremenog osoblja – Europski parlament – Otkaz ugovora – Sporazum s ciljem rješavanja spora između stranaka – Žalba koja je postala bespredmetna – Obustava postupka)	8
2020/C 77/11	predmet C-613/18: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 21. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Tributário de Lisboa – Portugal) – Kanadska Država protiv Autoridade Tributária e Aduaneira (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Ograničenja kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih – Izravno oporezivanje – Porez na prihod pravnih osoba – Dobit koju raspodjeljuju društva sa sjedištem na portugalskom državnom području – Smanjenje osnovice poreza)	8

2020/C 77/12	predmet C-47/19: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 7. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – HA protiv Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorsta (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 132. stavak 1. točke (h) do (j) – Različita izuzeća u vezi s djecom ili mladim osobama, školskim ili sveučilišnim obrazovanjem – Poduka surfanja i jedrenja za školske i sveučilišne ustanove – Razredno putovanje) ..	9
2020/C 77/13	predmet C-813/19 PPU: Rješenje Suda (treće vijeće) od 21. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel d'Aix-en-Provence – Francuska) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga protiv osobe MN (Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Članak 99. Poslovnika Suda – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhiđbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 6. stavak 1. – Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” – Djelotvorna sudska zaštita)	10
2020/C 77/14	predmet C-58/19 P: Žalba koju je 25. siječnja 2019. podnio Mykola Yanovych Azarov protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-247/17, Mykola Yanovych Azarov protiv Vijeća Europske unije.	11
2020/C 77/15	predmet C-236/19 P: Žalba koju su 15. ožujka 2019. podnijeli István Szécsi i Nóra Somossy protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 16. siječnja 2019. u predmetu T-331/18, István Szécsi i Nóra Somossy protiv Europske komisije	11
2020/C 77/16	predmet C-315/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2019. uputio Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija) - YU protiv Wallonische Region	12
2020/C 77/17	predmet C-461/19 P: Žalba koju je 7. lipnja 2019. podnio All Star CV protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 29. ožujka 2019. u predmetu T-611/17, All Star protiv EUIPO-a – Carrefour Hypermarchés.	12
2020/C 77/18	predmet C-513/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. srpnja 2019. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – P.J. protiv (X) S.A.	13
2020/C 77/19	predmet C-548/19 P: Žalba koju je 17. srpnja 2019. podnio Laurence Bonnafofus protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 6. lipnja 2019. u predmetu T-614/17, Bonnafofus protiv EACEA-e	13
2020/C 77/20	predmet C-550/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2019. uputio Juzgado de lo Social de Madrid (Španjolska) – EV protiv Obras y Servicios Públicos S.A. i Acciona Agua, S.A.	14
2020/C 77/21	predmet C-586/19 P: Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-179/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot	15
2020/C 77/22	predmet C-587/19 P: Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-180/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot	15
2020/C 77/23	predmet C-588/19 P: Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-181/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot	16
2020/C 77/24	predmet C-589/19 P: Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-182/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot	16

2020/C 77/25	predmet C-590/19 P: Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-183/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot	17
2020/C 77/26	predmet C-664/19 P: Žalba koju je 4. rujna 2019. podnijela Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 26. lipnja 2019. u predmetu T-117/18, Agencja Wydawnicza Technopol protiv EUIPO-a.....	17
2020/C 77/27	predmet C-761/19: Tužba podnesena 17. listopada 2019. – Europska komisija protiv Mađarske	17
2020/C 77/28	predmet C-805/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2019. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) - CT protiv VINI GmbH	19
2020/C 77/29	predmet C-810/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2019. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – Flightright GmbH protiv Qatar Airways.....	19
2020/C 77/30	predmet C-815/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Natumi GmbH protiv Land Nordrhein-Westfalen	20
2020/C 77/31	predmet C-825/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2019. uputio Thüringer Finanzgericht (Njemačka) – Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH protiv Hauptzollamt Erfurt	21
2020/C 77/32	predmet C-826/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2019. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – WZ protiv Austrian Airlines AG.....	22
2020/C 77/33	predmet C-844/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. studenoga 2019. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – CS, Finanzamt Graz-Stadt	23
2020/C 77/34	predmet C-868/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2019. uputio Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Njemačka) – M-GmbH protiv Finanzamt für Körperschaften	23
2020/C 77/35	predmet C-875/19 P: Žalba koju je 28. studenoga 2019. podnio FV protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 19. rujna 2019. u predmetu T-27/18 RENV, FV protiv Vijeća	24
2020/C 77/36	predmet C-877/19 P: Žalba koju je 28. studenoga 2019. podnio FV protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 19. rujna 2019. u predmetu T-153/17, FV protiv Vijeća.....	25
2020/C 77/37	predmet C-894/19 P: Žalba koju je 3. prosinca 2019. podnio Europski parlament protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 20. rujna 2019. u predmetu T-47/18, UZ protiv Parlamenta.....	26
2020/C 77/38	predmet C-896/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. prosinca 2019. uputio Qorti Ċivili Prim'Awla – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali (Malta) – Republika protiv Il-Prim Ministru	27
2020/C 77/39	predmet C-905/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2019. uputio Verwaltungsgericht Darmstadt (Njemačka) – EP protiv Kreis Groß-Gerau	28

2020/C 77/40	predmet C-927/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2019. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras” UAB, druge stranke u postupku: „Ecoservice Klaipėda” UAB, „Klaipėdos autobusų parkas” UAB, „Parsekas” UAB, „Klaipėdos transportas” UAB	28
2020/C 77/41	predmet C-930/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2019. uputio Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgija) – X protiv État belge	30
2020/C 77/42	predmet C-940/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. prosinca 2019. uputio Conseil d’État (Francuska) – Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l’Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l’Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l’Ordre des Infirmiers protiv Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l’Enseignement supérieur, de la Recherche et de l’Innovation, Premier ministre	31
2020/C 77/43	predmet C-948/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. prosinca 2019. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – UAB „Manpower Lit” protiv E.S., M.L., M.P., V.V. i R.V.	32
2020/C 77/44	predmet C-950/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. prosinca 2019. uputio Helsingin hallinto-oikeus (Finska) – A	33
2020/C 77/45	predmet C-3/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. siječnja 2020. uputio Rīgas rajona tiesa (Latvija) – kazneni postupak protiv AB, CE, SIA „MM investīcijas”.	33
2020/C 77/46	predmet C-4/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. siječnja 2020. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – „Alti” OOD protiv Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Plovdiv pri Tsentralno upravljenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	34
2020/C 77/47	predmet C-24/20: Tužba podnesena 17. siječnja 2020. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije	35
2020/C 77/48	predmet C-115/18.: Rješenje predsjednika Suda od 15. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc - Chambre détachée de Guingamp - Francuska) – Procureur de la République protiv Tugdual Carluera, Yanna Latouchea, Dominique Legeard, Thierryja Leleua, Dimitrija Pinschofa, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal	36
2020/C 77/49	predmet C-297/18.: Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji su pokrenuli Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper protiv Bezirkshauptmannschaft Murtal, uz sudjelovanje: Finanzpolizei	36
2020/C 77/50	predmet C-712/18: Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji su pokrenuli ZR, AR, BS protiv Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, uz sudjelovanje: Finanzpolizei	37
2020/C 77/51	predmet C-713/18.: Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji su pokrenuli ZR, BS, AR protiv Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, uz sudjelovanje: Finanzpolizei	37

2020/C 77/52	predmet C-138/19: Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji je pokrenuo DY protiv Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, uz sudjelovanje: Finanzpolizei.....	37
2020/C 77/53	predmet C-139/19: Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji je pokrenuo DY.....	38
2020/C 77/54	predmet C-154/19: Rješenje predsjednika Suda od 7. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Eparchiako Dikastirio Larnakas - Cipar) – Kypriaki Kentriki Archi protiv GA	38
2020/C 77/55	predmet C-227/19: Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji je pokrenuo DX protiv Bürgermeister der Stadt Graz, uz sudjelovanje: Finanzpolizei.....	38
2020/C 77/56	predmet C-334/19: Rješenje predsjednika Suda od 18. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Stuttgart - Njemačka) – Eurowings GmbH protiv GD, HE, IF.....	39
2020/C 77/57	predmet C-672/19: Rješenje predsjednika Suda od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil du Contentieux des Étrangers - Belgija) – X protiv État belge	39
Opći sud		
2020/C 77/58	spojeni predmeti T-786/16 i T-224/18: Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – PV protiv Komisije („Javna služba – Dužnosnici – Uznemiravanje – Skup odluka koje je donijela Komisija, a koje štete tužitelju – Zahtjevi za pomoć – Stegovni postupak – Opoziv – Povlačenje opoziva – Novi stegovni postupak – Novi opoziv”)	40
2020/C 77/59	predmet T-168/17: Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb protiv Komisije („Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti povezani s upravnim postupkom u vezi s navodnom državnom potporom koju austrijska tijela dodjeljuju nositeljima koncesije na temelju zakona o igrama na sreću – Uskraćivanje pristupa – Izuzeće u vezi sa zaštitom svrhe inspekcija, istraga i revizija – Prevladavajući javni interes – Obveza obrazlaganja – Prigovor nezakonitosti”)	41
2020/C 77/60	predmet T-19/18: Presuda Općeg suda od 22. siječnja 2020. – Litva protiv Komisije („EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci nastali za Litvu – Jednokratni i paušalni financijski ispravci – Ruralni razvoj – Kontrolni sustav višestruke sukladnosti – Upravna kontrola – Kontrola na terenu – Kvaliteta kontrolâ – Svojstvo podnositelja zahtjeva – Umjetno stvoreni uvjeti – Opravdanost troškova – Izdaci nastali u okviru projekata – Analiza rizika – Čimbenici rizika – Razlike u sustavima kažnjavanja koje nisu predviđene propisima Unije – Preblagi sustav ocjene i sankcija – Godišnji statistički podaci o kontroli”).....	42
2020/C 77/61	predmet T-292/18: Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – Portugal protiv Komisije (EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci nastali za Portugal – Članci 32. i 33. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 – Članak 54. Uredbe (EU) br. 1306/2013 – Pojam „nacionalni sud”)	43
2020/C 77/62	predmet T-402/18: Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2020. – Aquino i dr. protiv Parlamenta („Javna služba – Štrajk usmenih prevoditelja – Mjere Europskog parlamenta kojima se usmenim prevoditeljima nalaže da nastave raditi – Nepostojanje pravne osnove – Odgovornost – Neimovinska šteta”).....	43

2020/C 77/63	predmet T-598/18: Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – Grupo Textil Brownie protiv EUIPO-a – The Guide Association (BROWNIE) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije BROWNIE – Raniji nacionalni verbalni žigovi BROWNIES, BROWNIE, Brownies i Brownie – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001)”)	44
2020/C 77/64	predmet T-697/18: Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2020. – Aldi protiv EUIPO-a – Titlbach (ALTISPORT) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Figurativni žig ALTISPORT – Raniji verbalni međunarodni žig i žig Europske unije ALDI – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Usporedba proizvoda i usluga – Obveza obrazlaganja – Članak 94. Uredbe br. 2017/1001”)	45
2020/C 77/65	predmet T-42/19: Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2020. – Volkswagen protiv EUIPO-a (CROSS) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije CROSS – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001 – Jednako postupanje – Obveza obrazlaganja – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)	46
2020/C 77/66	predmet T-239/19: Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2020. – Vinos de Arganza protiv EUIPO-a – Nordbrand Nordhausen (ENCANTO) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije ENCANTO – Raniji nacionalni verbalni žig BELCANTO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	47
2020/C 77/67	predmet T-336/19: Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – BZ protiv Komisije („Javna služba – Ugovorno osoblje – Otkaz zbog očite nesposobnosti – Proporcionalnost – Članak 84. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika – Odgovornost”)	47
2020/C 77/68	predmet T-559/19: Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – Julius Sämann protiv EUIPO-a – Maharishi Vedic University (prikaz stabla) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje stablo – Raniji figurativni žigovi Europske unije i međunarodni žigovi koji prikazuju „čarobno stablo” – Relativni razlozi za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Nepostojanje sličnosti znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje povrede ugleda – Članak 8. stavak 5. Uredbe 2017/1001”)	48
2020/C 77/69	predmet T-751/18: Rješenje Općeg suda od 22. siječnja 2020. – Daimler protiv Komisije (Tužba za poništenje – Ukidanje potvrđenih ušteda CO ₂ – Sustav eko-inovacija – Uredba (EZ) br. 443/2009 – Provedbena uredba (EU) br. 725/2011 – Akt koji se ne može pobijati – Pripremna mjera – Nedopuštenost)	49
2020/C 77/70	predmet T-125/19: Rješenje Općeg suda od 21. siječnja 2020. – Clem & Jo Optique protiv EUIPO-a – C&A (C&J) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)	50
2020/C 77/71	predmet T-128/19: Rješenje Općeg suda od 16. siječnja 2020. – Hemp Foods Australia protiv EUIPO-a – Cabrejos (Sativa) („Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Nepostojanje upisa promjene vlasništva u međunarodni registar – Nepostojanje aktivne procesne legitimacije – Nedopuštenost”)	50
2020/C 77/72	predmet T-161/19: Rješenje Općeg suda od 21. siječnja 2020. – Deutsche Telekom protiv Parlamenta i Vijeća („Tužba za poništenje – Unutarnje tržište elektroničkih komunikacija – Maloprodajna cijena koja se potrošačima naplaćuje za regulirane komunikacije unutar Unije – Uredba (EU) 2018/1971 – Zakonodavni akt – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost”)	51

2020/C 77/73	predmet T-162/19: Rješenje Općeg suda od 21. siječnja 2020. – Telefónica i Telefónica de España protiv Parlamenta i Vijeća („Tužba za poništenje – Unutarnje tržište elektroničkih komunikacija – Maloprodajna cijena koja se potrošačima naplaćuje za regulirane komunikacije unutar Unije – Uredba (EU) 2018/1971 – Zakonodavni akt – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost”)	52
2020/C 77/74	predmet T-671/19: Tužba podnesena 1. listopada 2019. – Qualcomm protiv Komisije	53
2020/C 77/75	predmet T-870/19: Tužba podnesena 20. prosinca 2019. – Worldwide Spirits Supply protiv EUIPO-a – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN)	54
2020/C 77/76	predmet T-3/20: Tužba podnesena 3. siječnja 2020. – Forbo Financial Services protiv EUIPO-a - Windmüller (Canoleum)	55
2020/C 77/77	predmet T-8/20: Tužba podnesena 8. siječnja 2020. – Češka Republika protiv Komisije	56
2020/C 77/78	predmet T-32/20: Tužba podnesena 14. siječnja 2020. – Buxadé Villalba i drugi protiv Parlamenta	56
2020/C 77/79	predmet T-34/20: Tužba podnesena 20. siječnja 2020. – Datenlotsen Informationssysteme protiv Komisije	58
2020/C 77/80	predmet T-38/20: Tužba podnesena 23. siječnja 2020. – Lotto24 protiv EUIPO-a (LOTTO24)	59
2020/C 77/81	predmet T-41/20: Tužba podnesena 24. siječnja 2020. – Di Bernardo protiv Komisije	60
2020/C 77/82	predmet T-45/20: Tužba podnesena 27. siječnja 2020. – KRBL protiv EUIPO-a – P.K. Overseas (INDIA SALAM Pure Basmati Rice)	60
2020/C 77/83	predmet T-35/18: Rješenje Općeg suda od 22. siječnja 2020. – La Marchesiana protiv EUIPO-a – Marchesi 1824 (MARCHESI)	61
2020/C 77/84	predmet T-139/18: Rješenje Općeg suda od 15. siječnja 2020. – Avio protiv Komisije	62
2020/C 77/85	predmet T-606/19: Rješenje Općeg suda od 21. siječnja 2020. – Bartolomé Alvarado et Grupo Preciados Place protiv EUIPO-a – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)	62

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2020/C 77/01)***Posljednja objava**

SL C 68, 2.3.2020.

Prethodne objave

SL C 61, 24.2.2020.

SL C 54, 17.2.2020.

SL C 45, 10.2.2020.

SL C 36, 3.2.2020.

SL C 27, 27.1.2020.

SL C 19, 20.1.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Económico-Administrativo Central - Španjolska) –Postupak koji je pokrenuo Banco de Santander SA

(predmet C-274/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 267. UFEU a – Pojam „nacionalni sud” – Kriteriji – Neovisnost predmetnog nacionalnog tijela – Nesmjernjivost članova – Nedopuštenost zahtjeva za prethodnu odluku)

(2020/C 77/02)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Económico-Administrativo Central

Stranka glavnog postupka

Banco de Santander SA

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 2. travnja 2014. uputio Tribunal Económico-Administrativo Central (Središnji porezni sud, Španjolska), nedopušten je.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. siječnja 2020. – PTC Therapeutics International Ltd protiv Europske agencije za lijekove, European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope)

(predmet C-175/18 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Pristup dokumentima institucija, tijela, ureda ili agencija Unije – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Članak 4. stavak 2. prva alineja – Izuzeće koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa – Članak 4. stavak 3. – Zaštita procesa odlučivanja – Dokumenti podneseni Europskoj agenciji za lijekove u okviru zahtjeva za stavljanje u promet lijeka koji se rabi u humanoj medicini – Odluka o odobrenju pristupa dokumentima trećoj osobi – Opća pretpostavka povjerljivosti – Nepostojanje obveze institucije, tijela, ureda ili agencije Europske unije da primijeni opću pretpostavku povjerljivosti)

(2020/C 77/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Zalitelj: PTC Therapeutics International Ltd (zastupnici: G. Castle, B. Kelly i K. Ewert, *solicitors*, C. Thomas, *barrister*, M. Demetriou QC)

Druge stranke u postupku: Europska agencija za lijekove (zastupnici: u početku T. Jabłoński, S. Marino, S. Drosos, A. Spina i A. Rusanov, zatim T. Jabłoński, S. Marino i S. Drosos, agenti), European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope) (zastupnici: S. Cowlshaw, *solicitor*, D. Scannell, *barrister*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu PTC Therapeutics International Ltd nalaže se da, uz vlastite, snosi i troškove Europske agencije za lijekove (EMA).
3. European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (Eucope) snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 22. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo no 14 de Madrid - Španjolska) – Almudena Baldonado Martín protiv Ayuntamiento de Madrid

(predmet C-177/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 4. – Načelo nediskriminacije – Članak 5. – Mjere za sprječavanje zlouporaba koje proizlaze iz primjene uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Otpremnina u slučaju prestanka radnog odnosa – Članci 151. i 153. UFEU-a – Članci 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Primjenjivost – Razlika u postupanju koja se temelji na javnoj ili privatnoj prirodi sustava kojim se uređuje radni odnos u smislu nacionalnog prava)

(2020/C 77/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Almudena Baldonado Martín

Tuženik: Ayuntamiento de Madrid

Izreka

1. Članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je priložen u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se ne predviđa isplata nikakve otpremnine prilikom prestanka njihova radnog odnosa ni radnicima koji su zaposleni na određeno vrijeme kao službenici zaposleni na određeno vrijeme ni stalno zaposlenim službenicima koji su zaposleni u okviru radnog odnosa na neodređeno vrijeme, dok se njime predviđa isplata takve otpremnine članovima ugovornog osoblja zaposlenima na neodređeno vrijeme prilikom raskida njihova ugovora o radu zbog objektivnog razloga.

2. Članke 151. i 153. UFEU-a, kao i članak 4. točku 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, koji je priložen Direktivi 1999/70 treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se ne predviđa isplata nikakve otpremnine radnicima koji su zaposleni na određeno vrijeme kao službenici zaposleni na određeno vrijeme prilikom prestanka njihova radnog odnosa, dok se otpremnina dodjeljuje članovima ugovornog osoblja na određeno vrijeme prilikom isteka vremena na koji je sklopljen njihov ugovor o radu.

(¹) SL C 211, 18. 6. 2018.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 22. siječnja 2020. – MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV protiv Europske agencije za lijekove (EMA)

(predmet C-178/18 P) (¹)

(Žalba – Pristup dokumentima institucija, tijela, ureda i agencija Unije – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Članak 4. stavak 2. prvi podstavak – Izuzeće u vezi sa zaštitom komercijalnih interesa – Članak 4. stavak 3. – Zaštita procesa odlučivanja – Dokumenti podneseni Europskoj agenciji za lijekove u okviru zahtjeva za izdavanje odobrenja za stavljanje veterinarsko-medicinskog proizvoda u promet – Odluka kojom se trećoj osobi odobrava pristup dokumentima – Opća pretpostavka povjerljivosti – Nepostojanje obveze institucije, tijela, ureda i agencije Europske unije da primijeni opću pretpostavku povjerljivosti)

(2020/C 77/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: MSD Animal Health Innovation GmbH, Intervet international BV (zastupnici: C. Thomas, barrister, J. Stratford, QC, B. Kelly, solicitor i P. Bogaert, advocaat)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za lijekove (zastupnici: u početku T. Jabłoński, S. Marino, S. Drosos i A. Rusanov, a zatim T. Jabłoński, S. Marino, S. Drosos, agenti).

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima MSD Animal Health Innovation GmbH i Intervet International BV nalaže se snošenje, uz vlastitih, i troškova Europske agencije za lijekove (EMA).

(¹) SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 23. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus - Finska) – postupak koji je pokrenuo Energiavirasto

(predmet C-578/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Unutarnje tržište električne energije – Direktiva 2009/72/EZ – Članak 3. – Zaštita potrošača – Članak 37. – Dužnosti i ovlasti regulatornog tijela – Izvansudski postupci rješavanja sporova – Pojam „stranka” – Pravo žalbe na odluke regulatornog tijela – Pritužba kupca iz kategorije kućanstvo protiv operatora distribucijskog sustava električne energije)

(2020/C 77/06)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Energiavirasto

uz sudjelovanje: A, Caruna Oy

Izreka

Članak 37. Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ treba tumačiti na način da ne nalaže državama članicama da regulatornom tijelu dodijele ovlast za rješavanje sporova između kupaca iz kategorije kućanstvo i operatora sustava i da, posljedično, kupcu iz kategorije kućanstvo koji je podnio pritužbu regulatornom tijelu protiv operatora sustava priznaju položaj „stranke” u smislu te odredbe i pravo podnošenja žalbe protiv odluke koju donese to tijelo povodom te pritužbe.

⁽¹⁾ SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 22. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het bedrijfsleven - Nizozemska) – Ursa Major Services BV protiv Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(predmet C-814/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička ribarstvena politika – Uredba (EZ) br. 1198/2006 – Članak 55. stavak 1. – Financijski doprinos iz Europskog fonda za ribarstvo (EFR) – Prihvatljivost izdataka – Uvjet – Izdaci koje su korisnici uistinu platili – Pojam)

(2020/C 77/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ursa Major Services B

Tuženik: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Izreka

1. Članak 55. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 od 27. srpnja 2006. o Europskom fondu za ribarstvo treba tumačiti na način da je primjenjiv na odnos između upravljačkog tijela operativnog programa i korisnika potpore dodijeljene iz Europskog fonda za ribarstvo, tako da se ta odredba može istaknuti protiv tog korisnika.
2. Članak 55. stavak 1. Uredbe br. 1198/2006 treba tumačiti na način da se iznos koji je fakturiran korisniku potpore dodijeljene iz Europskog fonda za ribarstvo i koji je on platio može smatrati izdatkom koji je uistinu platio, u smislu te odredbe, čak i ako je treća osoba koja je fakturirala taj iznos također pružila financijski doprinos subvencioniranom projektu, bilo izvršenjem prijeboja potraživanja prema korisniku i korisnikova potraživanja prema njoj, koje je nastalo iz obveze za pružanje doprinosa koju je preuzela, bilo izdavanjem zasebnog računa, pod uvjetom da su dotični izdatak i doprinos valjano opravdani računima s potvrdom uplate ili računovodstvenim dokumentima jednake dokazne snage, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 122, 1. 4. 2019.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 23. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundessozialgericht – Njemačka) – ZP protiv Bundesagentur für Arbeit

(predmet C-29/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Radnici migranti – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Davanja za nezaposlenost – Određivanje – Neuzimanje u obzir posljednje plaće primljene u državi članici boravišta – Prekratko referentno razdoblje – Plaća primljena nakon prestanka radnog odnosa – Osoba koja je prethodno obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u Švicarskoj)

(2020/C 77/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundessozialgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZP

Tuženik: Bundesagentur für Arbeit

Izreka

1. Članak 62. stavke 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da mu se protivi zakonodavstvo države članice koje, iako predviđa da se određivanje davanja za nezaposlenost temelji na iznosu prethodne plaće, ne dopušta uzimanje u obzir plaće koju je određena osoba primila za posljednju djelatnost koju je u svojstvu zaposlene osobe obavljala prema tom zakonodavstvu ako razdoblje isplate plaće određenoj osobi ne doseže referentno razdoblje propisano tim zakonodavstvom za određivanje plaće koja služi kao osnovica za određivanje davanja za nezaposlenost.

2. Članak 62. stavke 1. i 2. Uredbe br. 883/2004 treba tumačiti na način da mu se protivi zakonodavstvo države članice koje, iako predviđa da se određivanje davanja za nezaposlenost temelji na iznosu prethodne plaće, ne dopušta uzimanje u obzir plaće koju je određena osoba primila za posljednju djelatnost koju je u svojstvu zaposlene osobe obavljala prema tom zakonodavstvu ako je ta plaća obračunana i isplaćena tek nakon prestanka njegova radnog odnosa.

(¹) SL C 103, 18. 3. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 22. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof - Austrija) – AT protiv Pensionsversicherungsanstalt

(predmet C-32/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Građanstvo Unije – Pravo na slobodno kretanje i boravak na području država članica – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 17. stavak 1. točka (a) – Pravo na stalni boravak – Stjecanje prije isteka neprekidnog razdoblja od pet godina boravka – Radnik koji je u trenutku prestanka rada navršio dob za stjecanje prava na starosnu mirovinu)

(2020/C 77/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AT

Tuženik: Pensionsversicherungsanstalt

Izreka

Članak 17. stavak 1. točku (a) Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da se, kako bi stekao pravo na stalni boravak u državi članici domaćinu prije isteka neprekidnog razdoblja od pet godina boravka, uvjeti koji se odnose na činjenicu da je tamo radio tijekom najmanje prethodnih dvanaest mjeseci i da je tamo neprekidno boravio dulje od tri godine primjenjuju na radnika koji je u trenutku prestanka rada navršio dob propisanu zakonodavstvom te države članice za stjecanje prava na starosnu mirovinu.

(¹) SL C 131, 8. 4. 2019.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 21. siječnja 2020. – Europski parlament protiv Erika Josefssona**(C-506/18 P) ⁽¹⁾****(Žalba – Javna služba – Član privremenog osoblja – Europski parlament – Otkaz ugovora – Sporazum s ciljem rješavanja spora između stranaka – Žalba koja je postala bespredmetna – Obustava postupka)**

(2020/C 77/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europski parlament (zastupnici: Í. Ní Riagáin Düro, V. Montebello-Demogeot i J. Steele, agenti)

Druga stranka u postupku: Erik Josefsson (zastupnici: T. Bontinck, A. Guillerme i M. Forgeois, odvjetnici)

Izreka

1. Obustavlja se žalbeni postupak.
2. Europski parlament i Erik Josefsson snosit će svoje troškove.

⁽¹⁾ SL C 445, 10. 12. 2018.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 21. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Tributário de Lisboa – Portugal) – Kanadska Država protiv Autoridade Tributária e Aduaneira**(predmet C-613/18) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Ograničenja kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih – Izravno oporezivanje – Porez na prihod pravnih osoba – Dobit koju raspodjeljuju društva sa sjedištem na portugalskom državnom području – Smanjenje osnovice poreza)**

(2020/C 77/11)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Tributário de Lisboa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kanadska Država

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izreka

Članke 63. i 65. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, na temelju kojega se dividende koje isplaćuje rezidentno društvo oporezuju po efektivnoj poreznoj stopi koja je viša kada se isplaćuju pravnoj osobi sa sjedištem u trećoj zemlji koja primarno ne obavlja trgovačku, industrijsku ili poljoprivrednu djelatnost, nego kada se takve dividende isplaćuju takvoj pravnoj osobi sa sjedištem u navedenoj državi članici. Drukčije vrijedi samo ako primjena poreznog sporazuma između Kanade i Portugalske Republike radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja u području poreza na dohodak, potpisanog 14. lipnja 1999., omogućava neutralizaciju učinaka nejednakog postupanja koji su rezultat propisa navedene države članice, a što mora provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 445, 10. 12. 2018.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 7. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – HA protiv Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorsta

(predmet C-47/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 132. stavak 1. točke (h) do (j) – Različita izuzeća u vezi s djecom ili mladim osobama, školskim ili sveučilišnim obrazovanjem – Poduka surfanja i jedrenja za školske i sveučilišne ustanove – Razredno putovanje)

(2020/C 77/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HA

Tuženik: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Izreka

1. Pojam „školsko ili sveučilišno obrazovanje” u smislu članka 132. stavka 1. točaka (i) i (j) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da ne obuhvaća poduku surfanja i jedrenja koju škole surfanja i jedrenja, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, daju školskim ustanovama ili sveučilištima u kojima ta poduka može biti dio programa sportskih aktivnosti ili obuke sportskih nastavnika i ulaziti u ocjenu.

2. Pojam isporuke usluge „koja je usko povezana sa zaštitom djece i mladih osoba” u smislu članka 132. stavka 1. točke (h) Direktive 2006/112, treba tumačiti na način da ne obuhvaća poduku surfanja i jedrenja koju daju škole surfanja i jedrenja, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, neovisno o činjenici daje li se ta poduka u okviru razrednog putovanja.

(¹) SL C 131, 8. 4. 2019.

Rješenje Suda (treće vijeće) od 21. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel d'Aix-en-Provence – Francuska) – Izvršenje europskog uhiđenog naloga protiv osobe MN

(predmet C-813/19 PPU) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Članak 99. Poslovnika Suda – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhiđbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 6. stavak 1. – Pojam „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” – Djelotvorna sudska zaštita)

(2020/C 77/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Stranke glavnog postupka

MN

Uz sudjelovanje osoba: RJA, RJO, FD, BG, PG, KL, LK, MJ, NI, OH

Izreka

Članak 6. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđenom nalogu i postupcima predaje između država članica treba tumačiti na način da su pojmom „pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” u smislu te odredbe obuhvaćeni francuski državni odvjetnici koji se nalaze pod vodstvom i nadzorom njima hijerarhijski nadređenih osoba kao i u nadležnosti Ministarstva pravosuđa na temelju pravila koja se odnose na pravni položaj i ustrojstvo kojima su podvrgnuti, jer im njihov status daje jamstvo neovisnosti, osobito u odnosu na izvršnu vlast, u okviru izdavanja europskog uhiđenog naloga.

Okvirnu odluku 2002/584 treba tumačiti na način da su zahtjevi svojstveni djelotvornoj sudskoj zaštiti koju treba uživati osoba protiv koje je izdan europski uhiđbeni nalog u svrhu kaznenog progona ispunjeni ako su, u skladu sa zakonodavstvom države članice izdavanja, uvjeti izdavanja tog naloga i osobito njegova proporcionalnost, predmet sudskog nadzora u toj državi članici.

(¹) SL C 19, 20. 1. 2020.

Žalba koju je 25. siječnja 2019. podnio Mykola Yanovych Azarov protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. prosinca 2018. u predmetu T-247/17, Mykola Yanovych Azarov protiv Vijeća Europske unije

(predmet C-58/19 P)

(2020/C 77/14)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Mykola Yanovych Azarov (zastupnici: A. Egger i G. Lansky, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Rješenjem od 22. listopada 2019. Sud Europske unije (sedmo vijeće) odlučio je:

1. Žalba je očito osnovana.
2. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 13. prosinca 2018., Azarov/Vijeće (T-247/17, neobjavljena, EU:T:2018:931).
3. Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2017/374 od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na M. Yanovycha Azarova.
4. Vijeću Europske Unije nalaže se snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalba koju su 15. ožujka 2019. podnijeli István Szécsi i Nóra Somossy protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 16. siječnja 2019. u predmetu T-331/18, István Szécsi i Nóra Somossy protiv Europske komisije

(predmet C-236/19 P)

(2020/C 77/15)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: István Szécsi, Nóra Somossy (zastupnik: D. Lázár, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 1. listopada 2019. Sud Europske unije (šesto vijeće) odbio je žalbu kao očito neosnovanu i naložio I. Szécsiju i N. Somossy snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2019. uputio Gericht Erster Instanz Eupen (Belgija) - YU protiv Wallonische Region**(predmet C-315/19)**

(2020/C 77/16)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Gericht Erster Instanz Eupen

Stranke glavnog postupka*Tužitelj: YU**Tuženik: Wallonische Region*

Rješenjem od 26. rujna 2019. Sud Europske unije (šesto vijeće) odlučio je na sljedeći način:

Članak 45. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice prema kojem se radnik koji je rezident te države članice može pozivati na iznimku od obveze registracije vozila koje mu je na raspolaganje stavio poslodavac s poslovnim nastanom u drugoj državi članici i koje je registrirano u toj drugoj državi članici samo ako se dokumenti koji dokazuju tu iznimku stalno nalaze u tom vozilu.

Žalba koju je 7. lipnja 2019. podnio All Star CV protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 29. ožujka 2019. u predmetu T-611/17, All Star protiv EUIPO-a – Carrefour Hypermarchés**(predmet C-461/19 P)**

(2020/C 77/17)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Žalitelj: All Star CV (zastupnici: S. Malynicz, A. Newnes, A. Artinian, odvjetnici)**Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo*

Žalba je rješenjem Suda (vijeće za dopuštanje žalbi) od 30. rujna 2019. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. srpnja 2019. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – P.J. protiv (X) S.A.

(predmet C-513/19)

(2020/C 77/18)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: P.J.

Tuženik: (X) S.A.

Rješenjem od 7. studenoga 2019. Sud (deveto vijeće) odlučio je da je zahtjev za prethodnu odluku očito nedopušten.

Žalba koju je 17. srpnja 2019. podnio Laurence Bonnafous protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 6. lipnja 2019. u predmetu T-614/17, Bonnafous protiv EACEA-e

(predmet C-548/19 P)

(2020/C 77/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Laurence Bonnafous (zastupnici: S. Rodrigues, A. Blot, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Izvršna agencija za obrazovanje, audiovizualnu politiku i kulturu

Žalba je rješenjem Suda (sedmo vijeće) od 27. studenoga 2019. odbijena kao očito neosnovana.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2019. uputio Juzgado de lo Social de Madrid (Španjolska) – EV protiv Obras y Servicios Públicos S.A. i Acciona Agua, S.A.

(predmet C-550/19)

(2020/C 77/20)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EV

Tuženici: Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, koji je postao dijelom prava Zajednice na temelju Direktive Vijeća Unije 1999/70 (¹) i Direktive 2001/23, tumačiti na način da članak 24. stavak 2. Kolektivnog ugovora u građevinskom sektoru utvrđuje da, neovisno o trajanju općeg ugovora za samo jedne radove, nije moguće primijeniti odredbu članka 15. stavka 1. točke (a) prvog podstavka Leya del Estatuto de los Trabajadores (Zakon o radu), a da radnici pritom zadrže status „radnika zaposlenih na temelju ugovora na određeno vrijeme za izvođenje radova u građevinskom sektoru (contratos fijos de obra)”, u tim slučajevima i u slučajevima pravnog sljedništva poduzetnika iz članka 44. Zakona o radu ili preuzimanja uređenog u članku 27. predmetnog Općeg ugovora, pri čemu ne postoji objektivni razlog kojim se može opravdati da je protivan nacionalnom zakonodavstvu, u okviru kojeg je u članku 15. stavku 1. točki (a) Zakona o radu utvrđeno da „Ti ugovori ne smiju trajati duže od tri godine, a koje se može produljiti na dvanaest mjeseci nacionalnim sektorskim kolektivnim ugovorom ili, u njegovu nedostatku, sektorskim kolektivnim ugovorom niže razine. Nakon isteka tih rokova radnici stječu status stalno zaposlenih radnika poduzetnika”?
2. Treba li članak 4. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, koji je postao dijelom prava Zajednice na temelju Direktive Vijeća Unije 1999/70 i Direktive 2001/23, tumačiti na način da članak 24. stavak 5. Kolektivnog ugovora u građevinskom sektoru utvrđuje da se, za radnike koji su bili zaposleni, s prekidom ili bez, na sličnom radnom mjestu na temelju dva ili više ugovora na određeno vrijeme za izvođenje radova u građevinskom sektoru (contratos fijos de obra) sklopljenih s istim poduzetnikom ili grupom poduzetnika u razdoblju i tijekom roka utvrđenog u članku 15. stavku 5. Zakona o radu, ne podrazumijeva stjecanje statusa utvrđenog u toj odredbi, u tim slučajevima i u slučajevima pravnog sljedništva poduzetnika iz članka 44. Zakona o radu ili preuzimanja uređenog u članku 27. predmetnog Ugovora, pri čemu ne postoji objektivni razlog kojim se može opravdati da je protivan nacionalnom zakonodavstvu, u okviru kojeg je u članku 15. stavku 5. Zakona o radu utvrđeno da „Ne dovodeći u pitanje odredbe stavka 1. točke (a), stavka 2. i 3., radnici koji su bili zaposleni, s prekidom ili bez, na razdoblje dulje od 24 mjeseca tijekom razdoblja od 30 mjeseci, na istom ili sličnom radnom mjestu unutar istog poduzeća ili iste grupe poduzeća, sklopivši dva ili više ugovora o radu na određeno vrijeme bilo izravno bilo posredovanjem agencija za privremeno zapošljavanje prema istim ili različitim postupcima ugovora na određeno vrijeme, stječu status radnika zaposlenih na neodređeno vrijeme. Odredbe prethodnog stavka također se primjenjuju u slučajevima pravnog sljedništva poduzetnika ili preuzimanja u skladu sa zakonskim odredbama ili odredbama Kolektivnog ugovora”?
3. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive 2001/23 (²) tumačiti na način da mu se protivi to da se na temelju Kolektivnog ugovora u građevinskom sektoru isključi da se prava i obveze, koje treba poštovati novi poduzetnik ili subjekt koji će obaviti djelatnost koja je predmet ugovora o javnoj nabavi, **isključivo odnose na prava i obveze koji su nastali na temelju posljednjeg ugovora** koji je radnik sklopio s poduzetnikom koji izlazi iz ugovora o javnoj nabavi, i ne čini objektivni razlog kojim se može

opravdati da je protivan nacionalnom zakonodavstvu, u okviru kojeg je u članku 44. Zakona o radu utvrđeno preuzimanje svih prava i obveza, a ne samo onih iz posljednjeg ugovora?

-
- (¹) Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)
- (²) Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL 2001., L 82, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.)

Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-179/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot

(predmet C-586/19 P)

(2020/C 77/21)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: L'Oréal (zastupnici: T. de Haan, P. Péters, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Guinot

Žalba je rješenjem Suda (vijeće za dopuštanje žalbi) od 7. listopada 2019. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-180/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot

(predmet C-587/19 P)

(2020/C 77/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: L'Oréal (zastupnici: T. de Haan, P. Péters, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Guinot

Žalba je rješenjem Suda (vijeće za dopuštanje žalbi) od 7. listopada 2019. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-181/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot

(predmet C-588/19 P)

(2020/C 77/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: L'Oréal (zastupnici: T. de Haan, P. Péters, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Guinot

Žalba je rješenjem Suda (vijeće za dopuštanje žalbi) od 7. listopada 2019. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-182/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot

(predmet C-589/19 P)

(2020/C 77/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: L'Oréal (zastupnici: T. de Haan, P. Péters, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Guinot

Žalba je rješenjem Suda (vijeće za dopuštanje žalbi) od 7. listopada 2019. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnio L'Oréal protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-183/16 RENV, L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot

(predmet C-590/19 P)

(2020/C 77/25)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: L'Oréal (zastupnici: T. de Haan, P. Péters, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Guinot

Žalba je rješenjem Suda (vijeće za dopuštanje žalbi) od 7. listopada 2019. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 4. rujna 2019. podnijela Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 26. lipnja 2019. u predmetu T-117/18, Agencja Wydawnicza Technopol protiv EUIPO-a

(predmet C-664/19 P)

(2020/C 77/26)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (zastupnik: C. Rogula, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je rješenjem od 5. prosinca 2019. odlučio da je žalba nedopuštena.

Tužba podnesena 17. listopada 2019. – Europska komisija protiv Mađarske

(predmet C-761/19)

(2020/C 77/27)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Cattabriga i Zs. Teleki, agenti)

Tuženik: Mađarska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da Mađarska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 11. stavka 1. točke (a) Direktive 2003/109/EZ ⁽¹⁾ time što kao članove Veterinarske komore nije prihvatila državljane trećih zemalja s dugotrajnim boravištem što im *ab initio* onemogućuje da rade kao veterinari u svojstvu zaposlene osobe i da obavljaju navedeno zanimanje u svojstvu samozaposlene osobe.
- naloži Mađarskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Komisija je zaprimila pritužbu 3. siječnja 2017. godine koja se odnosila na zahtjev propisan Magyar Állatorvosi Kamaráról valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény (Zakon CXXVII. iz 2012. o Mađarskoj veterinarskoj komori i obavljanju djelatnosti pružanja veterinarskih usluga), u skladu s kojim član Veterinarske komore može biti osoba koja, među ostalim, ispunjava uvjet državljanstva države koja je stranka Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru. Podnositelj pritužbe državljanin je treće zemlje koji od 2007. godine ima dozvolu dugotrajnog boravišta u Mađarskoj i koji je 2014. godine diplomirao na Állatorvostudományi Egyetem (Veterinarski fakultet) u Budimpešti. Njegov zahtjev za članstvo u Veterinarskoj komori odbijen je zbog neispunjavanja navedenog zakonskog uvjeta. U Mađarskoj je nužno biti član Veterinarske komore kako bi se moglo obavljati veterinarsko zanimanje, kako u svojstvu zaposlene tako i u svojstvu samozaposlene osobe.
2. Komisija je 20. srpnja 2018. pokrenula postupak zbog povrede protiv Mađarske u vezi s navedenom odredbom Zakona o Veterinarskoj komori, u okviru kojeg prigovara Mađarskoj da nije ispunila obvezu koja proizlazi iz članka 11. stavka 1. točke (a) Direktive 2003/109/EZ.
3. U svojem odgovoru mađarska je vlada tvrdila da je obavljanje veterinarskog zanimanja obuhvaćeno iznimkom iz članka 11. stavka 1. točke (a) Direktive 2003/109/EZ, jer ono može uključivati, ne samo povremeno, sudjelovanje u obavljanju javne vlasti.
4. Smatrajući da tvrdnje mađarske vlade navedene u njezinu odgovoru nisu uvjerljive, Komisija je 25. siječnja 2019. donijela obrazloženo mišljenje u kojem je zadržala svoje stajalište.
5. Mađarska vlada je 29. ožujka 2019. uputila Komisiji svoj odgovor na obrazloženo mišljenje u kojem je zadržala svoje stajalište.
6. Komisija je zaključila da obavljanje veterinarske djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe u Mađarskoj nije obuhvaćeno iznimkom iz članka 11. stavka 1. točke (a) Direktive 2003/109/EZ. Prema njezinu mišljenju, veterinarske djelatnosti kojima Mađarska pripisuje svojstvo javne vlasti ne podrazumijevaju izravno i posebno sudjelovanje u obavljanju te vlasti i nisu nužno i neodvojivo svojstvene navedenom zanimanju, s obzirom na to da su ili isključivo pripremne i dopunske prirode ili su djelatnosti koje se obavljaju na temelju posebnog sporazuma ili pod nadzorom javne vlasti.
7. S obzirom na prethodna razmatranja, Komisija je 25. srpnja 2019. odlučila pokrenuti postupak pred Općim sudom kako bi se utvrdilo da Mađarska nije ispunila svoje obveze koje proizlaze iz Direktive 2003/109/EZ.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2019. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) - CT protiv VINI GmbH

(predmet C-805/19)

(2020/C 77/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CT

Tuženik: VINI GmbH

Prethodno pitanje

Treba li članak 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (2010/C 83/02) i članak 7. stavak 2. Direktive 2003/88/EZ o radnom vremenu ⁽¹⁾ (DRV) tumačiti na način da se ne primjenjuje nacionalna odredba članka 10. stavka 2. Urlaubsgesetzes (Zakona o godišnjem odmoru) (UrlG) prema kojoj ne postoji pravo na novčanu naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za tekuću (posljednju) godinu rada ako radnik izvanredno otkaže ugovor o radu?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2019. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – Flightright GmbH protiv Qatar Airways

(predmet C-810/19)

(2020/C 77/29)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Flightright GmbH

Tuženik: Qatar Airways

Prethodna pitanja

1. Je li riječ o „izravno povezanom letu” u smislu članka 2. točke (h) Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ i ako se u slučaju letova koji su dio jedinstvene rezervacije i za koje je predviđeno zaustavljanje u transfernoj zračnoj luci koja se nalazi izvan područja Europske unije, planira duže zadržavanje u mjestu zaustavljanja, a rezervirani daljnji let ne odnosi se na prvi sljedeći let na koji se može stići?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li članak 3. stavak 1. točku (a) Uredbe (EZ) br. 261/2004 tumačiti na način da se uredba primjenjuje i na prijevoz putnika letom koji ne započinje u zračnoj luci na državnom području države članice, ali koji je bio dio jedinstvene rezervacije koja je uključivala i let iz zračne luke koja se nalazi na državnom području države članice, čak i ako se ne radi o izravno povezanom letu?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – Natumi GmbH protiv Land Nordrhein-Westfalen

(predmet C-815/19)

(2020/C 77/30)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Natumi GmbH

Tuženik: Land Nordrhein-Westfalen

Uz sudjelovanje: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 28. u vezi s točkom 1.3. Priloga IX. Uredbi (EZ) br. 889/2008 (¹) tumačiti na način da se u preradi ekološke hrane alga *Lithothamnium calcareum* može upotrijebiti kao sastojak?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na ovo pitanje:
je li dopuštena i upotreba mrtvih algi?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje:
smije li se za proizvod koji sadržava (mrtvu) algu *Lithothamnium calcareum* kao sastojak i koji ima oznaku „bio” upotrijebiti izraz „s kalcijem”, „s morskom algom bogatom kalcijem” ili „s visokokvalitetnim kalcijem iz morske alge *Lithothamnium*”?

(¹) Uredba Komisije (EZ) br. 889/2008 od 5. rujna 2008. o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označavanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označavanje i kontrolu (SL 2008., L 250, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 173.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2019. uputio Thüringer Finanzgericht (Njemačka) – Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH protiv Hauptzollamt Erfurt

(predmet C-825/19)

(2020/C 77/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Thüringer Finanzgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Erfurt

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 211. stavak 2. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku (u daljnjem tekstu: CZU) ⁽¹⁾ tumačiti na način da se odnosi samo na one zahtjeve čije bi se razdoblje odobrenja s retroaktivnim učinkom primjenjivalo od 1. svibnja 2016.?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan: treba li članak 211. CZU-a primjenjivati na zahtjeve za odobrenje s retroaktivnim učinkom s razdobljem odobrenja prije 1. svibnja 2016. samo ako je zahtjev za odobrenje s retroaktivnim učinkom podnesen prije stupanja na snagu novog zakona, ali su carinska tijela takve zahtjeve prvi put odbila nakon 1. svibnja 2016.?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan: treba li članak 211. CZU-a primjenjivati i na zahtjeve za odobrenje s retroaktivnim učinkom s razdobljem odobrenja prije 1. svibnja 2016., čak i ako su carinska tijela odbila takve zahtjeve već prije 1. svibnja 2016., a i nakon tog datuma (uz drukčije obrazloženje)?
4. Ako je odgovor na prvo i drugo pitanje potvrđan, a na treće pitanje niječan: treba li članak 294. stavak 2. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 (u daljnjem tekstu: Provedbena uredba o CZZ-u) ⁽²⁾ tumačiti na način da se
 - (a) odobrenje s retroaktivnim djelovanjem do dana kada je prvotno odobrenje prestalo važiti, kako je predviđeno stavkom 3. tog propisa, može izdati za razdoblje od najviše godinu dana prije dana podnošenja zahtjeva; i
 - (b) mora li i u slučaju naknadnog odobrenja u skladu sa stavkom 2. postojati dokaz o gospodarskoj potrebi i biti ispunjen uvjet koji se odnosi na nepostojanje pokušaja prijevare ili očitog nemara predviđen stavkom 3. ovog propisa?

⁽¹⁾ SL 2013, L 269, str. 1.

⁽²⁾ SL 1993, L 253, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenoga 2019. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – WZ protiv Austrian Airlines AG**(predmet C-826/19)**

(2020/C 77/32)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WZ

Tuženik: Austrian Airlines AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (u daljnjem tekstu: Uredba br. 261/2004 ⁽¹⁾) tumačiti na način da se primjenjuje na dvije zračne luke koje se nalaze u neposrednoj blizini gradskog središta, pri čemu se samo jedna nalazi na gradskom području, dok se druga nalazi u susjednoj saveznoj državi?
2. Treba li članak 5. stavak 1. točku (c), članak 7. stavak 1. i članak 8. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 tumačiti na način da u slučaju slijetanja na drugu odredišnu zračnu luku istog mjesta, istog grada ili iste regije postoji pravo na odštetu zbog otkazivanja leta?
3. Treba li članak 6. stavak 1., članak 7. stavak 1. i članak 8. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 tumačiti na način da u slučaju slijetanja na drugu zračnu luku istog mjesta, istog grada ili iste regije postoji pravo na odštetu zbog velikog kašnjenja leta?
4. Treba li članak 5., članak 7. i članak 8. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 tumačiti na način da je u svrhu utvrđivanja je li putnik pretrpio gubitak vremena od 3 sata ili više u smislu presude Suda od 19. studenoga 2009. u spojenim predmetima C-402/07 i C-432/07, Sturgeon i dr. ⁽²⁾, kašnjenje potrebno izračunati s obzirom na vrijeme slijetanja u drugu odredišnu zračnu luku ili s obzirom na vrijeme prijevoza putnika do zračne luke za koju je izvršena rezervacija ili do drugog obližnjeg odredišta u dogovoru s putnikom?
5. Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 tumačiti na način da se zračni prijevoznik koji izvodi letove u okviru niza uzastopnih letova može pozivati na događaj koji se dogodio na pred-pred-predzadnjoj rotaciji tog leta, konkretno na smanjeni broj slijetanja zbog olujnog nevremena?
6. Treba li članak 8. stavak 3. Uredbe br. 261/2004 tumačiti na način da zračni prijevoznik u slučaju slijetanja u drugu odredišnu zračnu luku mora na vlastitu inicijativu ponuditi prijevoz do drugog mjesta ili putnik mora zatražiti prijevoz?
7. Treba li članak 7. stavak 1., članak 8. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točku (c) Uredbe br. 261/2004 tumačiti na način da putnik ima pravo na odštetu zbog povrede obveza pružanja pomoći i skrbi, koje su utvrđene u člancima 8. i 9.?

⁽¹⁾ SL 2004, L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

⁽²⁾ SL 2010, C 24, str. 4.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. studenoga 2019. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – CS, Finanzamt Graz-Stadt**(predmet C-844/19)**

(2020/C 77/33)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka*Podnositelji revizije:* CS, Finanzamt Graz-Stadt*Intervenijenti:* Finanzamt Judenburg Liezen, technoRent International GmbH**Prethodna pitanja**

1. Proizlazi li iz prava Unije izravno primjenjiva odredba koja poreznom obvezniku, kojem porezna uprava u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku pravodobno ne vrati preplaćeni porez na promet, daje pravo na zatezne kamate, tako da se na to pravo može pozvati pred poreznom upravom odnosno upravnim sudovima, iako nacionalno pravo ne predviđa takvu odredbu u pogledu kamata?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje:

2. Je li i u slučaju potraživanja poreznog obveznika koje se odnosi na porez na promet i koje je nastalo naknadnim smanjenjem naknade u skladu s člankom 90. stavkom 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ dopušteno da se kamate počnu obračunavati tek nakon isteka razumnog roka koji porezna uprava ima na raspolaganju za ispitivanje utemeljenosti prava na koje se poziva porezni obveznik?
3. Ima li okolnost da nacionalno pravo države članice ne sadržava odredbu o utvrđivanju kamata na zakašnjenju isplatu preplaćenog poreza na promet za posljedicu to da nacionalni sudovi prilikom određivanja iznosa kamata trebaju primijeniti pravnu posljedicu iz članka 27. stavka 2. drugog podstavka Direktive Vijeća 2008/9/EZ od 12. veljače 2008. o utvrđivanju detaljnih pravila za povrat poreza na dodanu vrijednost, predviđenih u Direktivi 2006/112/EZ, poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u državi članici povrata, već u drugoj državi članici ⁽²⁾, čak i ako glavni postupci nisu obuhvaćeni područjem primjene te direktive?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

⁽²⁾ SL 2008., L 44, str. 23. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 275.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2019. uputio Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Njemačka) – M-GmbH protiv Finanzamt für Körperschaften**(predmet C-868/19)**

(2020/C 77/34)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: M-GmbH

Tuženik: Finanzamt für Körperschaften

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 11. prvi stavak Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u ⁽¹⁾) tumačiti na način da mu se protivi odredba članka 2. stavka 2. točke 2. Umsatzsteuergesetzes (Zakon o porezu na promet, u daljnjem tekstu: UStG) ako se tom odredbom društvu osoba (u ovom slučaju: GmbH & Co. KG) u kojem, osim nositelja integrirane grupe, članovi nisu samo osobe koje su u skladu s člankom 2. stavkom 2. točkom 2. UStG-a financijski integrirane u poduzeće nositelja integrirane grupe zabrani da bude organski povezano društvo u okviru porezne grupe koja se temelji na porezu na promet?
2. Ako je odgovor na prvo prethodno pitanje potvrđan:
 - (a) Treba li članak 11. drugi stavak Direktive o PDV-u, uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti i načelo neutralnosti, tumačiti na način da se njime može opravdati isključenje iz porezne grupe na temelju poreza na promet društava osoba poput onih koja se navode u prvom prethodnom pitanju, s obzirom na to da, kada je riječ o društvima osoba, u pogledu sklapanja i izmjene društvenih ugovora u nacionalnom pravu ne postoji obvezan oblik i da u pogledu isključivo usmenih sporazuma u pojedinačnim slučajevima može doći do poteškoća u dokazivanju postojanja financijske integracije organski povezanog društva?
 - (b) Protivi li se primjeni članka 11. drugog stavka Direktive o PDV-u činjenica da nacionalni zakonodavac nije imao namjeru spriječiti utaje ili izbjegavanja poreza već u trenutku donošenja mjere?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 28. studenoga 2019. podnio FV protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 19. rujna 2019. u predmetu T-27/18 RENV, FV protiv Vijeća

(predmet C-875/19 P)

(2020/C 77/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: FV (zastupnik: É. Boigelot, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

- ukinuti presudu od 19. rujna 2019. (T-27/18 RENV) i posljedično prihvatiti žaliteljev zahtjev iz prvostupanjskog postupka te, prema tome, poništiti izvješće o žaliteljevoj ocjeni za 2013. godinu;
- naložiti Vijeću snošenje svih troškova dvaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom presudom odbijen je zahtjev za poništenje izvješća o ocjeni za 2013. godinu. Žalitelj se u okviru žalbenog razloga poziva, s jedne strane, na to da je Opći sud povrijedio dužnost nadzora i obvezu obrazlaganja, kao i da je iskrivio spis te, s druge strane, na povredu uputa za ocjenjivanje, obveze obrazlaganja i dužnosti brižnog postupanja, kao i na očitu pogrešku u ocjeni.

Prema žaliteljevu mišljenju, time što je zahtijevao postojanje i dostavu liječničkih potvrda i time što je posljedično smatrao da izostanci nisu bili opravdani te da mogu opravdano činiti element koji treba uzeti u obzir prilikom ocjenjivanja, Opći sud je povrijedio upute za ocjenjivanje. Osim toga, odluka o tome da se nužno ili čak automatski uzmu u obzir izostanci i/ili kašnjenja kako bi se negativno ocijenilo žalitelja nezakonita je. Naposljetku, Vijeće nikada nije dovelo u pitanje zdravstvene razloge izostanaka i/ili kašnjenja niti je kritiziralo opravdanje izostanaka donošenjem upravnih mjera te je odobrilo *ex post* zahtjeve za opravdanje izostanaka. Opći sud je stoga bio proturječan te je iskrivio elemente iz spisa.

Usto, neredoviti dolasci na posao ne upućuju *ipso facto* na nepostojanje stalnog truda. Štoviše, nikakvo posebno radno vrijeme nije zabilježeno u programu koji se odnosi na žaliteljevo radno vrijeme. Osim toga, opći komentar kojim je „osjećaj odgovornosti” opisan kao izvanredan mogao se konkretizirati jedino u obliku „odlične” ocjene. Kad je riječ o ocjeni „kvalitete rada”, obrazloženje izvješća o ocjeni nije u skladu sa stvarnim rezultatima žaliteljeva rada. Naposljetku, kad je riječ o ocjeni „sposobnosti timskog rada” i „međuljudskih odnosa”, Opći sud nije uzeo u obzir mnoge elemente iz spisa. Prema žaliteljevu mišljenju, Opći sud je stoga iskrivio elemente spisa, počinio pogreške u tumačenju i obrazloženju, povrijedio upute za ocjenjivanje te nije valjano i pravilno proveo nadzor nad očitom pogreškom u ocjeni.

Naposljetku, žalitelj ističe da se u donesenoj presudi nije uzelo u obzir zlostavljanje na radnom mjestu i pretrpljeno uznemiravanje. Opći sud također je povrijedio sadržaj dužnosti brižnog postupanja time što nije uzeo u obzir žaliteljev interes nego je samo uzeo u obzir navodni interes službe.

Žalba koju je 28. studenoga 2019. podnio FV protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 19. rujna 2019. u predmetu T-153/17, FV protiv Vijeća

(predmet C-877/19 P)

(2020/C 77/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: FV (zastupnik: É. Boigelot, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

- ukinuti presudu od 19. rujna 2019. (T-153/17);
- posljedično, prihvatiti žaliteljev zahtjev iz prvostupanjskog postupka i prema tome poništiti izvješća o ocjeni za 2014. i 2015. godinu koja su konačno donesena 5. prosinca 2016;
- naložiti tuženiku snošenje svih troškova dvaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Donesenom presudom odbijen je zahtjev za poništenje izvješća o ocjeni za 2014. i 2015. godinu.

Žalitelj se u okviru žalbenog razloga poziva, s jedne strane, na povredu dužnosti nadzora i obveze obrazlaganja, kao i na iskrivljavanje spisa te, s druge strane, na povredu uputa za ocjenjivanje, obveze obrazlaganja i brižnog postupanja kao i na očitu pogrešku u ocjeni.

Prema žaliteljevu mišljenju, Opći sud počinio je očitu pogrešku u ocjeni i iskrivio činjenice time što je smatrao da je njegovo navodno neprimjereno ponašanje jedini razlog zbog kojeg mu je uprava dala ocjenu „prolazan” u okviru „osjećaja odgovornosti” iako je ta rubrika u uputama za ocjenjivanje definirana kao „zalaganje dotične osobe za svoj posao, spremnost na izvršavanje zadataka na aktivan i konstruktivan način”.

Osim toga, Opći sud nije pravilno razmotrio smanjenje žaliteljevih zadataka. Bolest i rad s polovicom punog radnog vremena iz zdravstvenih razloga ne mogu opravdati oduzimanje dijela dužnosnikovih zadataka, k tomu bez njegova pristanka.

Usto, žalitelj osporava ocjenu Općeg suda u pogledu promjene ureda i radnog mjesta, kao i njegova ponašanja tijekom postupka ocjenjivanja za 2014. godinu i ističe da ona čini iskrivljavanje spisa.

Naposljetku, u donesenoj presudi nije se kritiziralo nepostojanje brižnog postupanja, osobito kad je riječ o dužnosniku čije je psihološko zdravlje narušeno te se nije primijenilo članak 59. stavak 1. podstavak 3. Pravilnika o osoblju.

Žalba koju je 3. prosinca 2019. podnio Europski parlament protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 20. rujna 2019. u predmetu T-47/18, UZ protiv Parlamenta

(predmet C-894/19 P)

(2020/C 77/37)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europski parlament (zastupnici: V. Montebello-Demogeot, I. Lázaro Betancor, agenti)

Druga stranka u postupku: UZ

Žalbeni zahtjev

- ukinuti pobijanu presudu;
- posljedično, odbiti tužbu u prvostupanjskom postupku;
- odlučiti da svaka od stranaka snosi vlastite troškove koji su nastali u ovom postupku;
- naložiti osobi UZ snošenje troškova prvostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Svojim prvim žalbenim razlogom, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava, iskrivljavanju činjenica i nedostatnom obrazloženju, Parlament ističe da je Opći sud pogrešno zaključio da provedene istrage sadržavaju nedostatak objektivne nepristranosti. Ograničeno prethodno poznavanje činjenica jednog od istražitelja nije takvo da opravdava legitimnu sumnju u pogledu njegove objektivne nepristranosti jer se tu sumnju moglo otkloniti intervencijom nekoliko istražitelja u okviru iste istrage. Taj ključni element sud koji je odlučivao o meritumu nije ni uzeo u obzir. Naposljetku, Opći sud nije razmatrao ni obrazložio na koji je način navodni nedostatak objektivne nepristranosti u ovom kontekstu mogao dovesti do drukčijeg ishoda, kao što to zahtijeva sudska praksa.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava, iskrivljavanju činjenica i nedostatnom obrazloženju zaključka da je postojala povreda načela jednakosti oružja tijekom rada stegovnog povjerenstva. Parlament ističe da sud koji je odlučivao o meritumu nije uzeo u obzir činjenične elemente time što je pogrešno utvrdio da su tijelo za imenovanje predstavljale dvije osobe, pri čemu je tužitelj imao jednaka prava jer je bio u pratnji svojeg odvjetnika. Parlament ističe da Opći sud neosnovano nije uzeo u obzir svoju sudsku praksu u pogledu primjene načela jednakosti oružja u upravnom području te nije ispitao je li moguće da bi ishod postupka bio drukčiji da nije došlo do te navodne nepravilnosti.

Svojim trećim žalbenim razlogom, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava, iskričljavanju činjenica i nedostatnom obrazloženju zaključka o postojanju povrede tužiteljeva prava na saslušanje, Parlament ističe da je tužitelj pravilno saslušan, s jedne strane, usmenim putem na temelju prijenosa ovlasti tijela za imenovanje i, s druge strane, podnošenjem svojih pisanih očitovanja nakon rasprave. Budući da je prijenos ovlasti predviđen internim propisom i da se primjenjuje samo ako tijelo za imenovanje koje prenosi ovlasti ne može samo djelovati zbog službenih razloga, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava smatrajući da se nije poštovalo članak 22. Priloga IX. Pravilniku o osoblju. Nadalje, Parlament se poziva na pogrešku u kvalifikaciji prelaska iz razreda AD 13 u AD 12 kao teške sankcije zbog toga što ona podrazumijeva gubitak rukovoditeljskog položaja. Naposljetku, Parlament tvrdi da sud koji je odlučivao o meritumu nije ispitao bi li tužitelj mogao iznijeti elemente različite od onih koji su se nalazili u spisu da ga je tijelo za imenovanje izravno saslušalo i u kojoj bi mjeri odluka tijela za imenovanje stvarno mogla biti drukčija.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. prosinca 2019. uputio Qorti Ċivili Prim'Awla – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali (Malta)
– Repubblika protiv Il-Prim Ministru**

(predmet C-896/19)

(2020/C 77/38)

Jezik postupka: malteški

Sud koji je uputio zahtjev

Qorti Ċivili Prim'Awla – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Repubblika

Tuženik: Il-Prim Ministru

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 19. stavak 1. [drugi podstavak] UFEU-a i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, bilo da ih se promatra odvojeno ili zajedno, smatrati primjenjivima u odnosu na pravnu valjanost članaka 96., 96.A i 100. malteškog ustava?
 2. U slučaju potvrđenog odgovora na prvo pitanje: treba li ovlast premijera u postupku imenovanja sudaca na Malti smatrati sukladnom članku 19. stavku 1. UFEU-a i članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, uzimajući u obzir i članak 96.A malteškog ustava, koji je stupio na snagu 2016.?
 3. Ako se utvrdi da ovlast premijera nije sukladna tim odredbama, treba li tu činjenicu uzeti u obzir prilikom budućih imenovanja ili ona treba utjecati i na prethodna imenovanja?
-

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. prosinca 2019. uputio Verwaltungsgericht Darmstadt (Njemačka) – EP protiv Kreis Groß-Gerau**(predmet C-905/19)**

(2020/C 77/39)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Verwaltungsgericht Darmstadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EP

Tuženik: Kreis Groß-Gerau

Prethodna pitanja

Može li se iz zabrane diskriminacije u skladu s člankom 64. Euro-mediteranskog sporazuma s Tunisom ⁽¹⁾ izvesti zabrana skraćivanja roka važenja dozvole privremenog boravka zbog naknadnog prestanka uvjeta za izdavanje te dozvole boravka

- ako je tuniski državljanin u trenutku objave naknadnog skraćivanja roka važenja dozvole privremenog boravka bio zaposlen,
- odluka o skraćivanju roka važenja ne temelji se na razlozima koji služe u svrhu zaštite opravdanog državnog interesa, poput javnog poretka, javne sigurnosti i javnog zdravlja, i
- tuniski državljanin nije imao nikakvu dozvolu za rad (radna dozvola) neovisnu o dozvoli privremenog boravka, nego je na temelju zakona tijekom vremenskog važenja dozvole privremenog boravka imao pravo na zapošljavanje?

Zahtijeva li pravni status stranca u skladu sa zabranom diskriminacije prema članku 64. Euro-mediteranskog sporazuma s Tunisom osim dozvole privremenog boravka i izdavanje odobrenja javnopravnog tijela kojim se dopušta zapošljavanje?

Koji je trenutak bitan za ocjenu pravnog statusa s obzirom na pravo koje se primjenjuje na dozvolu boravka i radnu dozvolu? Je li mjero-davanje trenutak donošenja odluke javnopravnog tijela kojom se oduzima pravo boravka ili trenutak donošenja sudske odluke?

⁽¹⁾ Euro-mediteranski sporazum od 17. srpnja 1995. o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Tunis, s druge strane (SL 1998., L 97, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 12., str. 16.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2019. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras” UAB, druge stranke u postupku: „Ecoservice Klaipėda” UAB, „Klaipėdos autobusų parkas” UAB, „Parsekas” UAB, „Klaipėdos transportas” UAB**(predmet C-927/19)**

(2020/C 77/40)

*Jezik postupka: litavski***Sud koji je uputio zahtjev**

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Podnositelj žalbe u kasacijskom postupku: „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras“ UAB

Druge stranke u postupku: „Ecoservice Klaipėda“ UAB, „Klaipėdos autobusų parkas“ UAB, „Parsekas“ UAB, „Klaipėdos transportas“ UAB

Prethodna pitanja

1. Je li uvjet natječaja prema kojem dobavljači moraju dokazati određenu visinu prosječnog godišnjeg prihoda od obavljanja djelatnosti povezanih samo s određenim uslugama (gospodarenje mješovitim komunalnim otpadom) obuhvaćen područjem primjene članka 58. stavaka 3. i 4. Direktive 2014/24 ⁽¹⁾?
2. Ovisi li metoda procjene dobavljačeve sposobnosti, koju je Sud utvrdio u presudi od 4. svibnja 2017., Esaprojekt (C-387/14) ⁽²⁾, o odgovoru na prvo pitanje?
3. Je li uvjet natječaja prema kojem dobavljači moraju dokazati da vozila potrebna za pružanje usluga [gospodarenja otpadom] zadovoljavaju posebne tehničke zahtjeve, uključujući one koji se odnose na emisije ispušnih plinova (EURO 5), postojanje odašiljača GPS, odgovarajući kapacitet i tako dalje, obuhvaćen područjem primjene (a) članka 58. stavka 4., (b) članka 42. u vezi s odredbama Priloga VII., (c) članka 70. Direktive 2014/24?
4. Treba li članak 1. stavak 1. treći podstavak Direktive 89/665 ⁽³⁾, u kojem je utvrđeno načelo djelotvornosti postupaka kontrole, članak 1. stavke 3. i 5. te direktive, članak 21. Direktive 2014/24 i Direktivu 2016/943 ⁽⁴⁾, osobito njezinu uvodnu izjavu 18. i članak 9. stavak 2. treći podstavak (zajedno ili zasebno, ali ne isključivo te odredbe), tumačiti na način da, ako je u nacionalnim pravnim pravilima o javnoj nabavi predviđen obvezujući prethodni postupak mirenja:
 - (a) javni naručitelj mora dobavljaču koji je pokrenuo postupak kontrole omogućiti pristup svim pojedinostima ponude drugog dobavljača (neovisno o njihovoj povjerljivoj naravi) ako je predmet tog postupka, konkretno, zakonitost procjene ponude drugog dobavljača te je dobavljač koji je pokrenuo postupak prethodno zatražio te pojedinosti od javnog naručitelja;
 - (b) neovisno o odgovoru na prethodno pitanje, javni naručitelj, kada odbija prigovor koji je dobavljač podnio u pogledu zakonitosti procjene ponude njegova konkurenta, mora u svakom slučaju pružiti jasan, sveobuhvatan i konkretan odgovor, neovisno o opasnosti od otkrivanja povjerljivih informacija iz ponude koje su mu povjerene?
5. Treba li članak 1. stavak 1. treći podstavak, članak 1. stavke 3. i 5. i članak 2. stavak 1. točku (b) Direktive 89/665, članak 21. Direktive 2014/24 i Direktivu 2016/943, osobito njezinu uvodnu izjavu 18. (zajedno ili zasebno, ali ne isključivo te odredbe), tumačiti na način da je odluku javnog naručitelja da dobavljaču ne omogući pristup povjerljivim pojedinostima ponude drugog sudionika moguće zasebno pobijati pred sudovima?
6. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, treba li članak 1. stavak 5. Direktive 89/665 tumačiti na način da dobavljač mora javnom naručitelju podnijeti prigovor na takvu njegovu odluku te, po potrebi, sudu podnijeti tužbu?
7. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, treba li članak 1. stavak 1. treći podstavak i članak 2. stavak 1. točku (b) Direktive 89/665 tumačiti na način da dobavljač, ovisno o količini dostupnih informacija o sadržaju ponude drugog dobavljača, može sudovima podnijeti tužbu isključivo u pogledu odbijanja da mu se pruže informacije, bez da zasebno dovodi u pitanje zakonitost drugih odluka javnog naručitelja?
8. Neovisno o odgovorima na prethodna pitanja, treba li članak 9. stavak 2. treći podstavak Direktive 2016/943 tumačiti na način da sud, nakon što je primio tužiteljev zahtjev da drugoj stranci spora naloži predočenje dokaza te da mu te dokaze stavi na raspolaganje, mora odobriti takav zahtjev, neovisno o radnjama koje je javni naručitelj izvršio tijekom postupaka nabave ili kontrole?

9. Treba li članak 9. stavak 2. treći podstavak Direktive 2016/943 tumačiti na način da sud, nakon što odbije tužiteljjev zahtjev za otkrivanje povjerljivih informacija druge stranke spora, treba po službenoj dužnosti ocijeniti značaj podataka čije se otkrivanje traži i učinke tih podataka na zakonitost postupka javne nabave?
10. Uzimajući u obzir presudu Suda od 3. listopada 2019., *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93* ⁽⁵⁾, može li se osnova za isključenje dobavljača predviđena u članku 57. stavku 4. točki (h) Direktive 2014/24 primijeniti na takav način da sud, kada rješava spor između dobavljača i javnog naručitelja, može po službenoj dužnosti odlučiti, neovisno o ocjeni koju je proveo javni naručitelj, da je odnosni ponuditelj, namjerno ili nepažnjom, javnom naručitelju dostavio zavaravajuće, činjenično netočne informacije te da ga se stoga trebalo isključiti iz postupka javne nabave?
11. Treba li članak 57. stavak 4. točku (h) Direktive 2014/24, u vezi s načelom proporcionalnosti utvrđenim u članku 18. stavku 1. te direktive, tumačiti i primjenjivati na način da se, ako nacionalno pravo u pogledu dostave lažnih informacija predviđa dodatne kazne (pored isključenja iz postupka nabave), te kazne mogu primijeniti samo na temelju osobne odgovornosti, osobito ako su činjenično netočne informacije dostavili samo neki subjekti u zajednici ponuditelja koja je sudjelovala u postupku javne nabave (primjerice, jedan od nekoliko partnera)?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65 i ispravci SL 2015., L 275, str. 68. i SL 2016., L 311, str. 26.).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2017:338.

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL 1989., L 395, str. 33) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3. i ispravak SL 2016., L 63, str. 44.).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja (SL 2016., L 157, str. 1).

⁽⁵⁾ C-267/18, ECLI:EU:C:2019:826.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. prosinca 2019. uputio Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgija) – X protiv État belge

(predmet C-930/19)

(2020/C 77/41)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil du Contentieux des Étrangers

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: État belge

Prethodno pitanje

Povređuje li članak 13. stavak 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica ⁽¹⁾ članke 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, time što predviđa da razvod braka, poništenje braka ili prestanak registriranog partnerstva nema za posljedicu gubitak prava na boravak članova obitelji građanina Unije koji nisu državljani države članice – među ostalim, ako je to potrebno zbog iznimno teških okolnosti, na primjer ako je osoba bila žrtva obiteljskog nasilja dok su brak ili registrirano partnerstvo postojali – ali isključivo pod uvjetom da dotične osobe dokažu da su radnici ili samozaposlene osobe ili da imaju dostatna sredstva za sebe i članove svoje obitelji kako ne bi postali teret za sustav socijalne pomoći države članice domaćina tijekom svojeg razdoblja boravka te da su

sveobuhvatno zdravstveno osigurani u državi članici domaćinu ili da u državi članici domaćinu već imaju status člana obitelji osobe koja udovoljava tim zahtjevima, dok članak 15. stavak 3. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji ⁽²⁾, koji predviđa istu mogućnost zadržavanja prava na boravak, ne uvjetuje to zadržavanje potonjim uvjetom?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL 2004., L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42. i ispravak SL 2016., L 87, str. 36.)

⁽²⁾ SL 2003., L 251, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. prosinca 2019. uputio Conseil d'État (Francuska) – Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers protiv Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(predmet C-940/19)

(2020/C 77/42)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

Tuženici: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Prethodno pitanje

Onemogućuje li članak 4.f stavak 6. Direktive 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. ⁽¹⁾ državi članici da uvede mogućnost djelomičnog pristupa jednoj od profesija na koje se primjenjuje mehanizam automatskog priznavanja stručnih kvalifikacija predviđen odredbama poglavlja III. glave III. navedene direktive?

⁽¹⁾ Directive 2005/36/CE du Parlement européen et du Conseil du 7 septembre 2005 relative à la reconnaissance des qualifications professionnelles (JO 2005, L 255, p. 22).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. prosinca 2019. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – UAB „Manpower Lit” protiv E.S., M.L., M.P., V.V. i R.V.

(predmet C-948/19)

(2020/C 77/43)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: UAB „Manpower Lit”

Druge stranke u postupku: E.S., M.L., M.P., V.V. i R.V.

Prethodna pitanja

1. Koji je sadržaj pojma „javno poduzeće” iz članka 1. stavka 2. Direktive 2008/104 ⁽¹⁾? Treba li agencije Europske unije poput EIGE-a smatrati „javnim poduzećima” u smislu Direktive 2008/104?
2. Na koje se subjekte (poduzeće za privremeno zapošljavanje, poduzeće korisnik, barem na jedno od njih ili eventualno oboje), u skladu s člankom 1. stavkom 2. Direktive 2008/104, primjenjuje kriterij „obavljanja gospodarske djelatnosti”? Treba li podružja djelovanja i zadaće EIGE-a, kako su definirani u člancima 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 1922/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. ⁽²⁾ smatrati gospodarskim djelatnostima u smislu u kojem je taj pojam definiran u članku 1. stavku 2. Direktive 2008/104?
3. Mogu li se odredbe članka 1. stavaka 2. i 3. Direktive 2008/104 tumačiti na način da iz primjene te direktive mogu isključiti ona javna i privatna poduzeća za privremeno zapošljavanje ili poduzeća korisnike koja nisu uključena u programe na koje se upućuje u članku 1. stavku 3. navedene direktive i ne obavljaju gospodarske djelatnosti navedene u članku 1. stavku 2.?
4. Primjenjuju li se u potpunosti odredbe članka 5. stavka 1. Direktive 2008/104 koje se odnose na prava radnika zaposlenih kod poduzeća za privremeno zapošljavanje na osnovne uvjete rada i zapošljavanja, osobito u pogledu plaće, na agencije Europske unije koje podliježu posebnim pravilima radnog prava Unije i člancima 335. i 336. UFEU-a?
5. Krši li propis države članice (članak 75. litavskog Zakona o radu) kojim se prenose odredbe članka 5. stavka 1. Direktive 2008/104 za sva poduzeća koja koriste ustupljene radnike (uključujući institucije Europske unije) načelo administrativne autonomije institucije Europske unije utvrđeno u člancima 335. i 336. UFEU-a i pravila koja uređuju izračun i isplatu plaća iz Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije?
6. Uzimajući u obzir činjenicu da sva radna mjesta (zadaće radnog mjesta) na koja EIGE izravno zapošljava radnike uključuju zadatke koje mogu obavljati isključivo oni radnici koji rade na temelju Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije, mogu li se radna mjesta (zadaće radnog mjesta) radnika zaposlenih preko poduzeća za privremeno zapošljavanje smatrati „istim radnim mjestom ili mjestima” u smislu članka 5. stavka 1. Direktive 2008/104?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje (SL 2008., L 327, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 280.).

⁽²⁾ SL 2006., L 403, str. 9., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 13., str. 155.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. prosinca 2019. uputio Helsingin hallinto-oikeus (Finska) – A**(predmet C-950/19)**

(2020/C 77/44)

*Jezik postupka: finski***Sud koji je uputio zahtjev**

Helsingin hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: A

*Druga stranka u žalbenom postupku: Patentti- ja rekisterihallituksen tilintarkastuslautakunta***Prethodna pitanja**

1. Treba li članak 22.a stavak 1. (unesen Direktivom 2014/56/EU ⁽¹⁾) Direktive br. 2006/43/EZ ⁽²⁾ tumačiti na način da glavni partner za reviziju položaj vrste opisane u tom stavku prihvaća sklapanjem ugovora o radu?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje: treba li članak 22.a stavak 1. tumačiti na način da glavni partner za reviziju položaj vrste opisane u tom stavku prihvaća početkom rada na dotičnom položaju?

⁽¹⁾ SL 2014, L 158, str. 196.

⁽²⁾ Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL 2006, L 157, str. 87.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 197.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. siječnja 2020. uputio Rīgas rajona tiesa (Latvija) – kazneni postupak protiv AB, CE, SIA „MM investīcijas”**(predmet C-3/20)**

(2020/C 77/45)

*Jezik postupka: latvijski***Sud koji je uputio zahtjev**

Rīgas rajona tiesa

Stranke glavnog kaznenog postupka

AB, CE, SIA „MM investīcijas”

Prethodna pitanja

1. Primjenjuju li se članak 11. točka (a) i članak 22. prvi stavak Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u prilogu Ugovoru o funkcioniranju Europske unije na dužnost člana Upravnog vijeća Europske središnje banke koju izvršava guverner središnje banke države članice, odnosno AB, predsjednik Banke Latvije?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, osiguravaju li te odredbe toj osobi imunitet od pokretanja kaznenog postupka čak i nakon što napusti funkciju guvernera središnje banke države članice i stoga funkciju člana Upravnog vijeća Europske središnje banke?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, odnosi li se taj imunitet samo na imunitet „od sudskih postupaka”, kao što je navedeno u članku 11. točki (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u prilogu Ugovoru o funkcioniranju Europske unije ili obuhvaća i kazneni progon, uključujući dostavu optužnice i prikupljanje dokaza? U slučaju da se imunitet primjenjuje na kazneni progon, utječe li ta okolnost na mogućnost korištenja dokazima?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li na temelju članka 11. točke (a) Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u prilogu Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, u vezi s člankom 17. navedenog protokola, tijelo odgovorno za postupak ili sastav suda, u odgovarajućoj fazi postupka, ocijeniti postojanje interesa Europske unije u okviru navedenog postupka i, samo u slučaju da se utvrdi da takav interes postoji, odnosno ako su djela koja se stavljaju na teret AB-u povezana s obnašanjem njegovih dužnosti u okviru institucije Europske unije, tražiti od predmetne institucije, odnosno Europske središnje banke, da skine imunitet toj osobi?
5. Treba li postojanje interesa Europske unije, prilikom primjene odredbi Protokola (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije u prilogu Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, uvijek biti izravno povezano s donesenim odlukama ili poduzetim radnjama prilikom obnašanja dužnosti u instituciji Europske unije? Naime, može li se protiv takvog dužnosnika voditi kazneni postupak ako optužba protiv njega nije povezana s njegovim dužnostima u instituciji Europske unije, nego s aktivnostima koje obavlja u okviru svojih dužnosti u državi članici?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. siječnja 2020. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – „Alti” OOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(predmet C-4/20)

(2020/C 77/46)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: „Alti” OOD

Druga stranka u kasacijskom postupku: Direktor na Direkcija „Obzhalvane i danačno-osiguritelna praktika” – Plovdiv pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite (direktor Direkcije „Žalbe i praksa na području poreza i socijalnog osiguranja” – Plovdiv pri Središnjoj upravi Nacionalne agencije za javne prihode)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 205. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i načelo proporcionalnosti tumačiti na način da solidarna odgovornost osobe registrirane za potrebe PDV-a koja je primatelj oporezive isporuke u pogledu poreza na dodanu vrijednost koji njezin dobavljač nije platio osim glavnog duga dobavljača (obveza plaćanja poreza na dodanu vrijednost) obuhvaća i sporedne tražbine u svrhu naknade štete nastale zbog zakašnjenja u visini zakonskih kamata na glavni dug od početka zakašnjenja dužnika do trenutka donošenja rješenja o razrezu poreza temeljem poreznog nadzora kojim se utvrđuje solidarna odgovornost, odnosno do ispunjenja obveze?
2. Treba li članak 205. Direktive 2006/112 i načelo proporcionalnosti tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba poput one iz članka 16. stavka 3. Danačno-osiguritelni procesualni kodeks (Zakona o poreznim postupcima i postupcima u području socijalnog osiguranja) prema kojoj odgovornost treće osobe za neplaćene poreze poreznog obveznika obuhvaća poreze i kamate?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006, L 347, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Tužba podnesena 17. siječnja 2020. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije**(predmet C-24/20)**

(2020/C 77/47)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, J. Norris i I. Naglis, agenti)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužitelj od Suda zahtijeva da:**

- poništi članak 3. Odluke Vijeća 2019/1754 ⁽¹⁾ od 7. listopada 2019. o pristupanju Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla;
- poništi članak 4. Odluke 2019/1754 u mjeri u kojoj sadržava upućivanja na države članice ili, podredno, poništi članak 4. u cijelosti ako upućivanja na države članice ne mogu biti odvojena od ostatka članka;
- održi na snazi dijelove Odluke 2019/1754 koji su poništeni, osobito bilo koju uporabu ovlaštenja danih na temelju članka 3., koja su države članice koje su trenutno stranke Lisabonskog sporazuma iz 1958. provele prije datuma presude do stupanja na snagu, u razumnom vremenskom razdoblju koje ne bi trebalo biti duže od šest mjeseci od dana donošenja presude, odluke Vijeća Europske unije;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi tužbeni razlog: povreda članka 218. stavka 6. i članka 293. stavka 1. UFEU-a, načela dodjele ovlasti iz članka 13. stavka 2. UEU-a i načela institucionalne ravnoteže i prava inicijative Komisije zbog toga što je pobijana odluka usvojena bez prijedloga Komisije.

Drugi tužbeni razlog: podredno, povreda članka 2. stavka 1. i članka 207. UFEU-a i nedostatak obrazloženja s obzirom na to da je Vijeće prekoračilo svoju ovlast dajući ovlaštenje koje je općenito, trajno i neopravdano.

(¹) SL 2019., L 271, str. 12.

Rješenje predsjednika Suda od 15. siječnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc - Chambre détachée de Guingamp - Francuska) – Procureur de la République protiv Tugdual Carluera, Yanna Latouchea, Dominique Legeard, Thierryja Leleua, Dimitrija Pinschofa, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal

(predmet C-115/18.) (¹)

(2020/C 77/48)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 152, 30. 4. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji su pokrenuli Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper protiv Bezirkshauptmannschaft Murtal, uz sudjelovanje: Finanzpolizei

(predmet C-297/18.) (¹)

(2020/C 77/49)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 301, 27. 8. 2018.

Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji su pokrenuli ZR, AR, BS protiv Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, uz sudjelovanje: Finanzpolizei

(predmet C-712/18) ⁽¹⁾

(2020/C 77/50)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 122, 1. 4. 2019.

Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji su pokrenuli ZR, BS, AR protiv Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, uz sudjelovanje: Finanzpolizei

(predmet C-713/18.) ⁽¹⁾

(2020/C 77/51)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 122, 1. 4. 2019.

Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji je pokrenuo DY protiv Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld, uz sudjelovanje: Finanzpolizei

(predmet C-138/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/52)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 187, 3. 6. 2019.

Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji je pokrenuo DY

(predmet C-139/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/53)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 187, 3. 6. 2019.

Rješenje predsjednika Suda od 7. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Eparchiako Dikastirio Larnakas - Cipar) – Kypriaki Kentriki Archi protiv GA

(predmet C-154/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/54)

Jezik postupka: grčki

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 164, 13. 5. 2019.

Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark - Austrija) – postupak koji je pokrenuo DX protiv Bürgermeister der Stadt Graz, uz sudjelovanje: Finanzpolizei

(predmet C-227/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/55)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 213, 24. 6. 2019.

Rješenje predsjednika Suda od 18. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Stuttgart - Njemačka) – Eurowings GmbH protiv GD, HE, IF

(predmet C-334/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/56)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 288, 26. 8. 2019.

Rješenje predsjednika Suda od 24. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil du Contentieux des Étrangers - Belgija) – X protiv État belge

(predmet C-672/19) ⁽¹⁾

(2020/C 77/57)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 372, 4. 11. 2019.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – PV protiv Komisije

(spojeni predmeti T-786/16 i T-224/18) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Dužnosnici – Uznemiravanje – Skup odluka koje je donijela Komisija, a koje štete tužitelju – Zahtjevi za pomoć – Stegovni postupak – Opoziv – Povlačenje opoziva – Novi stegovni postupak – Novi opoziv”)

(2020/C 77/58)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: PV (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid, B. Mongin i I. Melo Sampaio, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži, kao prvo, da se utvrdi da je tužitelj bio žrtva uznemiravanja, kao drugo, poništenje, u predmetu T-786/16, tužiteljevih izvješća o ocjeni za 2014., 2015. i 2016. godinu, odlukâ glavnog direktora Glavne uprave (GU) za usmeno prevođenje Komisije od 31. svibnja i 5. srpnja 2016. o odbicima od plaća tužitelja i odluke od 28. studenoga 2016. o odbijanju žalbi podnesenih protiv tih odluka, dopisa o prethodnoj obavijesti „Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu” (PMO) od 21. lipnja 2016. kojim se tužitelja obavještava da duguje iznos od 33 593,88 eura, odluke PMO-a od 11. srpnja 2016. o suspenziji plaće tužitelja počevši od 1. srpnja 2016. i odluke 17. siječnja 2017. o odbijanju žalbe podnesene protiv tih odluka, odluke o opozivu od 26. srpnja 2016., dopisa glavnog direktora Glavne uprave (GU) za usmeno prevođenje Komisije od 31. srpnja 2016. kojim najavljuje da će njegove izostanke u razdoblju od 2. lipnja do 31. srpnja 2016. smatrati nepropisnima i izvršiti odgovarajuće odbitke od njegove plaće, dopisa o prethodnoj obavijesti o ukupnom dugu od 21. rujna 2016. kojim se tužitelja obavještava da duguje iznos od 42 704,74 eura i odluke od 17. siječnja 2017. o odbijanju žalbe koja je podnesena protiv tog dopisa, obavijesti o terećenju od 20. srpnja 2017. i odluke od 29. studenoga 2017. o odbijanju žalbe podnesene protiv te obavijesti i stegovnoga postupka CMS 13/087 i, u predmetu T-224/18, odluke o pokretanju stegovnoga postupka CMS 17/025, porukâ elektroničke pošte kojima se tužitelja poziva da sudjeluje u postupcima ocjenjivanja za godine 2016. i 2017., odluke od 24. srpnja 2017. o vraćanju tužitelja na radno mjesto nakon povlačenja odluke o opozivu koja se na njega odnosi i odluke od 15. siječnja 2018. o odbijanju žalbe podnesene protiv te odluke, odluke PMO-a od 12. rujna 2017. kojom se obavlja prijeboj između obavijesti o terećenju od 20. srpnja 2017. i neisplaćenih plaća tužitelja za razdoblje od 1. kolovoza 2016. do 30. rujna 2017., odluke o odbijanju žalbe podnesene protiv te odluke i odluke o suspenziji plaće tužitelja počevši od 1. listopada 2017. i, podredno, u predmetu T-786/16, liječničkih nalaza od 27. lipnja i 10. listopada 2014., odlukâ o odbijanju zahtjeva za pomoć od 23. listopada 2014., 20. siječnja, 20. ožujka i 30. srpnja 2015., 15. ožujka i 18. svibnja 2016., odlukâ o odbicima od plaća od 9. veljače, 30. ožujka, 5. svibnja, 24. lipnja, 1. listopada i 12. studenoga 2015., 15. siječnja, 22. travnja, 31. svibnja, 5. srpnja, 11. srpnja i 15. rujna 2016. i odlukâ o odbijanju žalbi podnesenih protiv tih odluka, opomenâ o dugovanju od 10. ožujka, 11. svibnja, 10. lipnja, 11. kolovoza, 13. studenoga i 9. prosinca 2015. i 18. srpnja 2016., odlukâ o odbijanju od 12. ožujka, 11. kolovoza i 13. listopada 2015., 7. lipnja i 21. rujna 2016. o žalbama podnesenima u pogledu postupaka ocjene, liječničke obavijesti Komisijinog liječnika koji obavlja preglede, a kojom se utvrđuje nepojavljivanje na liječničkom pregledu 16. i 18. srpnja, 8. kolovoza, 4. rujna i 4. prosinca 2014., 4. veljače, 13. travnja, 4. lipnja, 11. kolovoza, 14. listopada i 4. prosinca 2015., 5. veljače, 22. ožujka, 18. travnja, 3. lipnja, 30. lipnja i 25. srpnja 2016., odluke o odbijanju žalbe od 14. srpnja 2016. u vezi s neopravdanom izostankom od 16. i 17. ožujka 2016. i, kao treće, kako u predmetu T-786/16 tako i u predmetu T-224/18, naknada imovinske i neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Osobi PV nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove nastale u postupcima privremene pravne zaštite u predmetima T-224/18 R i T-224/18 R II.

(¹) SL C 123, 9. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb protiv Komisije**(predmet T-168/17) (¹)**

(„Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti povezani s upravnim postupkom u vezi s navodnom državnom potporom koju austrijska tijela dodjeljuju nositeljima koncesije na temelju zakona o igrama na sreću – Uskraćivanje pristupa – Izuzeće u vezi sa zaštitom svrhe inspekcija, istraga i revizija – Prevladavajući javni interes – Obveza obrazlaganja – Prigovor nezakonitosti”)

(2020/C 77/59)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (Beč, Austrija) (zastupnik: A. Schuster, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Ehrbar, F. Erlbacher i K. Blanck, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz i D. Moore, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i E. Rebasti, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a, kojim se traži poništenje Odluke Komisije C(2017) 249 *final* od 13. siječnja 2017. kojom se odbija zahtjev za pristup dokumentima koji se odnose na postupak o državnim potporama, evidentiran pod brojem predmeta SA.40224 [2014/CP], u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb GmbH snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.
3. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Općeg suda od 22. siječnja 2020. – Litva protiv Komisije**(predmet T-19/18) ⁽¹⁾**

(„EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci nastali za Litvu – Jednokratni i paušalni financijski ispravci – Ruralni razvoj – Kontrolni sustav višestruke sukladnosti – Upravna kontrola – Kontrola na terenu – Kvaliteta kontrolâ – Svojstvo podnositelja zahtjeva – Umjetno stvoreni uvjeti – Opravdanost troškova – Izdaci nastali u okviru projekata – Analiza rizika – Čimbenici rizika – Razlike u sustavima kažnjavanja koje nisu predviđene propisima Unije – Preblagi sustav ocjene i sankcija – Godišnji statistički podaci o kontroli”)

(2020/C 77/60)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Republika Litva (zastupnici: R. Dzikovič, V. Vasiliauskienė, M. Palionis i A. Dapkuvienė, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Sauka, A. Steiblytė i J. Jokubauskaitė, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula, J. Vlácil i S. Šindelková, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFUE-a za poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2017/2014 od 8. studenoga 2017. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2017., L 292, str. 61.), u dijelu u kojem se njome predviđa da se Republici Litvi naloži financijski ispravak od 9 745 705,88 eura u vezi s izdacima koji su povezani s financiranjem iz EPFRR-a i financijski ispravak od 546 351,91 eura u vezi s izdacima koji su povezani s financiranjem iz EFJP-a i EPFRR-a.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Republika Litva snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.
3. Češka Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 112, 26. 3. 2018

Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – Portugal protiv Komisije**(predmet T-292/18) ⁽¹⁾****(EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci nastali za Portugal – Članci 32. i 33. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 – Članak 54. Uredbe (EU) br. 1306/2013 – Pojam „nacionalni sud”)**

(2020/C 77/61)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, P. Estêvão, J. Saraiva de Almeida i P. Barros da Costa, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Recheni i A. Sauka, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2018/304 od 27. veljače 2018. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2018., L 59, str. 3.) jer se njome iz financiranja Unije isključuju određeni izdaci koje je Portugalska Republika prijavila u iznosu od 1 052 101,05 eura.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Portugalskoj Republici nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 249, 16. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2020. – Aquino i dr. protiv Parlamenta**(predmet T-402/18) ⁽¹⁾****(„Javna služba – Štrajk usmenih prevoditelja – Mjere Europskog parlamenta kojima se usmenim prevoditeljima nalaže da nastave raditi – Nepostojanje pravne osnove – Odgovornost – Neimovinska šteta”)**

(2020/C 77/62)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Roberto Aquino (Bruxelles, Belgija) i 25 drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu presude (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: O. Caisou-Rousseau, T. Lazian i E. Taneva, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, poništenje odluke glavnog direktora za osoblje Parlamenta od 2. srpnja 2018. kojom se usmenim prevoditeljima i konferencijskim usmenim prevoditeljima nalaže da 3. srpnja 2018. nastave raditi te kasnijih odluka glavnog direktora za osoblje Parlamenta kojima se usmenim prevoditeljima i konferencijskim usmenim prevoditeljima nalaže da 4., 5., 10., i 11. srpnja 2018. nastave raditi i, s druge strane, naknadu neimovinske štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog tih odluka koja je procijenjena *ex æquo et bono* na 1 000 eura po osobi.

Izreka

1. Poništava se odluka glavnog direktora za osoblje Europskog parlamenta od 2. srpnja 2018. kojom se usmenim prevoditeljima i konferencijskim usmenim prevoditeljima nalaže da 3. srpnja 2018. nastave raditi.
2. Parlamentu se nalaže da Barbari Carli-Ganotis, Claudine de Seze, Mariji Corini Diaconu Olszewski, Mariji Provata, Irène Sevastikoglou i Benedetti Tissi isplati iznos od 500 eura svakoj.
3. U preostalom dijelu tužba se odbacuje.
4. Parlament će snositi vlastite troškove kao i troškove tužiteljica kojima se odlukom od 2. srpnja 2018. nalaže da nastave raditi, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite i intervencije Vijeća Europska unija.
5. Tužitelji kojima se odlukama donesenima nakon podnošenja tužbe nalaže da nastave raditi snosit će vlastite troškove.
6. Vijeće će snositi vlastite troškove.

(¹) SL C 364, 8. 10. 2018.

Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – Grupo Textil Brownie protiv EUIPO-a – The Guide Association (BROWNIE)

(predmet T-598/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije BROWNIE – Raniji nacionalni verbalni žigovi BROWNIES, BROWNIE, Brownies i Brownie – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 42. stavci 2. i 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001)”)

(2020/C 77/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Grupo Textil Brownie, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: D. Pellisé Urquiza i J. C. Quero Navarro, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Capostagno, A. Folliard-Monguiral i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: The Guide Association (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: T. St Quintin, barrister, i M. Jhittay, solicitor)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. srpnja 2018. (predmet R 2680/2017-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava The Guide Association i Grupo Textil Brownie.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Grupo Textil Brownie, SL nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2020. – Aldi protiv EUIPO-a – Titlbach (ALTISPORT)

(predmet T-697/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Figurativni žig ALTISPORT – Raniji verbalni međunarodni žig i žig Europske unije ALDI – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Usporedba proizvoda i usluga – Obveza obrazlaganja – Članak 94. Uredbe br. 2017/1001”)

(2020/C 77/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Njemačka) (zastupnici: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i M. Minkner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Markakis i A. Söder, agenti)

Druga stranka pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Aleš Titlbach (Meziboří, Češka Republika)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. rujna 2018. (predmet R 2683/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Aldi i A. Titlbacha.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 19. rujna 2018. (predmet R 2683/2017-4) u dijelu u kojem se odnosi na „igračke” iz razreda 28. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosit će svoje troškove.

(¹) SL C 25, 21. 1. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2020. – Volkswagen protiv EUIPO-a (CROSS)

(predmet T-42/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije CROSS – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001 – Jednako postupanje – Obveza obrazlaganja – Članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001”)

(2020/C 77/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Volkswagen AG (Wolfsburg, Njemačka) (zastupnici: F. Thiering i L. Steidle, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: G. Schneider, S. Hanne i E. Markakis, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. studenoga 2018. (predmet R 2500/2017-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka CROSS kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Volkswagen AG nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 82, 4. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. siječnja 2020. – Vinos de Arganza protiv EUIPO-a – Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)**(predmet T-239/19) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije ENCANTO – Raniji nacionalni verbalni žig BELCANTO – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2020/C 77/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Vinos de Arganza, SL (Toral de los Vados, Španjolska) (zastupnik: L. Broschat García, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Njemačka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 17. siječnja 2019. (predmet R 392/2018-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Nordbrand Nordhausen i Vinos de Arganza.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Vinos de Arganza, SL, nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 187, 3. 6. 2019.

Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – BZ protiv Komisije**(predmet T-336/19) ⁽¹⁾****(„Javna služba – Ugovorno osoblje – Otkaz zbog očite nesposobnosti – Proporcionalnost – Članak 84. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika – Odgovornost”)**

(2020/C 77/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: BZ (zastupnik: C. Mourato, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Berscheid, B. Mongin i M. Brauhoff, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži, s jedne strane, poništenje odluke Komisije od 25. srpnja 2018. o otkazu tužitelju zbog očite nesposobnosti na temelju prijevremenog izvješća o probnom radu i, s druge strane, naknada imovinske i neimovinske štete koju je tužiteljica navodno pretrpjela zbog te odluke.

Izreka

1. Poništava se odluka Europske komisije od 25. srpnja 2018. o otkazu osobi BZ.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Komisiji se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 255, 29. 7. 2019.

Presuda Općeg suda od 30. siječnja 2020. – Julius Sämann protiv EUIPO-a – Maharishi Vedic University (prikaz stabla)

(predmet T-559/19) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje stablo – Raniji figurativni žigovi Europske unije i međunarodni žigovi koji prikazuju „čarobno stablo“ – Relativni razlozi za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Nepostojanje sličnosti znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje povrede ugleda – Članak 8. stavak 5. Uredbe 2017/1001”)

(2020/C 77/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Julius Sämann Ltd (Thayngen, Švicarska) (zastupnik: D. Parrish, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: K. Kompari, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Maharishi Vedic University Ltd (Mġarr, Malta) (zastupnik: L. Prehn, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. svibnja 2019. (predmet R 1743/2018-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Julius Sämann i Maharishi Vedic University.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Društvu Julius Sämann Ltd nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 328, 30. 9. 2019.

Rješenje Općeg suda od 22. siječnja 2020. – Daimler protiv Komisije

(predmet T-751/18) (¹)

(Tužba za poništenje – Ukidanje potvrđenih ušteda CO₂ – Sustav eko-inovacija – Uredba (EZ) br. 443/2009 – Provedbena uredba (EU) br. 725/2011 – Akt koji se ne može pobijati – Pripremna mjera – Nedopuštenost)

(2020/C 77/69)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Daimler AG (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: N. Wimmer, C. Arhold i G. Ollinger, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i A. Becker, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje dopisa Komisije Ares(2018) 541 3709 od 22. listopada 2018. kojim se obavještava o ukidanju potvrđenih ušteda CO₂ ostvarenih putem eko-inovacija dodijeljenih vozilima društva Daimler AG opremljenima visokoučinkovitim alternatorima Bosch HED EL 7-150 i 175 plus.

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Društvu Daimler AG nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 93, 11. 3. 2019.

Rješenje Općeg suda od 21. siječnja 2020. – Clem & Jo Optique protiv EUIPO-a – C&A (C&J)**(predmet T-125/19) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)**

(2020/C 77/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Clem & Jo Optique SARL (Cormicy, Francuska) (zastupnik: N. Hausmann, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: C&A AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: M. Aznar Alonso, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. prosinca 2018. (predmet R 1252/2018-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava C&A i Clem & Jo Optique.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Društvu Clem & Jo Optique SARL nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvo C&A AG snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 148, 29. 4. 2019.

Rješenje Općeg suda od 16. siječnja 2020. – Hemp Foods Australia protiv EUIPO-a – Cabrejos (Sativa)**(predmet T-128/19) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Nepostojanje upisa promjene vlasništva u međunarodni registar – Nepostojanje aktivne procesne legitimacije – Nedopuštenost”)**

(2020/C 77/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hemp Foods Australia Pty Ltd (Sydney, Australija) (zastupnici: M. Holah i P. Brownlow, solicitors)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: E. Markakis, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: César Raúl Dávila Cabrejos (Lima, Peru) (zastupnik: L. Estropá Navarro, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. studenoga 2018. (predmet R 1041/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između C. R. D. Cabrejosa i Raw With Life Pty Ltd as Trustee for Benhaim Trading Trust.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvu Hemp Foods Australia Pty Ltd nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 182, 27. 5. 2019.

Rješenje Općeg suda od 21. siječnja 2020. – Deutsche Telekom protiv Parlamenta i Vijeća

(predmet T-161/19) (¹)

(„Tužba za poništenje – Unutarnje tržište elektroničkih komunikacija – Maloprodajna cijena koja se potrošačima naplaćuje za regulirane komunikacije unutar Unije – Uredba (EU) 2018/1971 – Zakonodavni akt – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost”)

(2020/C 77/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Deutsche Telekom AG (Bonn, Njemačka) (zastupnici: F. González Díaz, B. Langeheine i J. Blanco Carol, odvjetnici)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: R. van de Westelaken, M. Peternel i C. Biz, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: O. Segnana i I. Gurov, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFUE-a za djelomično poništenje Uredbe (EU) 2018/1971 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o osnivanju Tijela europskih regulatora za elektroničke komunikacije (BEREC) i Agencije za potporu BEREC-u (Ured BEREC-a), izmjeni Uredbe (EU) 2015/2120 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1211/2009 (SL 2018., L 321, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak po zahtjevima za intervenciju Kraljevine Nizozemske i Europske komisije.

3. Društvo Deutsche Telekom AG snosit će vlastite troškove te troškove Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije, osim onih u vezi sa zahtjevima za intervenciju.
4. Društvo Deutsche Telekom, Parlament, Vijeće, Kraljevina Nizozemska i Komisija snosit će vlastite troškove povezane sa zahtjevima za intervenciju.

(¹) SL C 172, 20. 5. 2019.

Rješenje Općeg suda od 21. siječnja 2020. – Telefónica i Telefónica de España protiv Parlamenta i Vijeća

(predmet T-162/19) (¹)

(„Tužba za poništenje – Unutarnje tržište elektroničkih komunikacija – Maloprodajna cijena koja se potrošačima naplaćuje za regulirane komunikacije unutar Unije – Uredba (EU) 2018/1971 – Zakonodavni akt – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost”)

(2020/C 77/73)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Telefónica, SA (Madrid, Španjolska) i Telefónica de España, SAU (Madrid) (zastupnici: F. González Díaz, B. Langeheine i J. Blanco Carol, odvjetnici)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: R. van de Westelaken, M. Peternel i C. Biz, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: O. Segnana i I. Gurov, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži djelomično poništenje Uredbe (EU) 2018/1971 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o osnivanju Tijela europskih regulatora za elektroničke komunikacije (BEREC) i Agencije za potporu BEREC-u (Ured BEREC-a), izmjeni Uredbe (EU) 2015/2120 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1211/2009 (SL 2018., L 321, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju Kraljevine Nizozemske i Europske komisije.
3. Društva Telefónica, SA i Telefónica de España, SAU snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije, osim troškova koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.
4. Telefónica, Telefónica de España, Parlament, Vijeće, Kraljevina Nizozemska i Komisija snosit će svaki vlastite troškove koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.

(¹) SL C 172, 20. 5. 2019.

Tužba podnesena 1. listopada 2019. – Qualcomm protiv Komisije**(predmet T-671/19)**

(2020/C 77/74)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Davilla, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, i M. English, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije C(2019) 5361 *final*;
- poništi ili, podredno, značajno smanji iznos novčane kazne;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe petnaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je odluka posljedica teških postupovnih nepravilnosti koje su nepopravljivo povrijedile prava društva Qualcomm na obranu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da, time što štiti relevantno tržište i utvrđuje da je Qualcomm u vladajućem položaju, odluka sadržava očite pogreške u činjeničnoj i pravnoj ocjeni te ne navodi odgovarajuće razloge.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da odluka ne primjenjuje pravilan pravni standard čime čini očite pogreške koje se tiču prava.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je teorija o predatorskim cijenama iz odluke nelogična i da nije poduprta dokazima.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da rekonstrukcijom navodnih „stvarno plaćenih” cijena, odluka čini očite pogreške i ne navodi odgovarajuće razloge.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je dodjela jednokratnih inženjerskih troškova iz odluke očito pogrešna.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da odluka očito ne određuje odgovarajuću referentnu vrijednost troškova.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je analiza cijena i troškova iz odluke očito pogrešna.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je time što je utvrđeno da su cijene društva Qualcomm isključile društvo Icera i uzrokovale štetu potrošačima počinjena očita pogreška koja se tiče prava i procjene.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom čini očita pogreška time što se utvrđuje da su cijene društva Qualcomm predstavljale provedbu plana isključenja društva Icera.

11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da time što je zanemarila objektivno opravdanje, odluka čini očitu pogrešku u procjeni i ne iznosi odgovarajuće razloge.
12. Dvanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da odluka nije na odgovarajući način obrazložena.
13. Trinaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da su utvrđenja iz odluke u vezi trajanja navodne povrede očito pogrešna.
14. Četrnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom čini očita pogreška što se tiče izricanja i izračunavanja novčane kazne.
15. Petnaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da time što je utvrdila nadležnost Komisije i navodni učinak na trgovinu, odluka čini očite pogreške koje se tiču prava, činjenica i procjene te ne navodi odgovarajuće razloge.

Tužba podnesena 20. prosinca 2019. – Worldwide Spirits Supply protiv EUIPO-a – Melfinco (CLEOPATRA QUEEN)

(predmet T-870/19)

(2020/C 77/75)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Worldwide Spirits Supply, Inc. (Tortola, Britanski Djevičanski otoci) (zastupnik: S. Demetriou, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Melfinco S.A. (Schaan, Lihtenštajn)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije CLEOPATRA QUEEN – žig Europske unije br. 14 027 338

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. listopada 2019. u predmetu R 1820/2018-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i povuče odluku o nevaljanosti proglašavajući je ništavom;
- podredno,
- bitno izmijeni sadržaj pobijane odluke u mjeri u kojoj bi tužitelj trebao biti pozvan dostaviti dokaze stvarne uporabe ili postići mirno rješenje s društvom Melfinco S.A. u kontekstu koegzistencije.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 60. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 8. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 64. stavaka 2. i 3. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 3. siječnja 2020. – Forbo Financial Services protiv EUIPO-a - Windmöller (Canoleum)

(predmet T-3/20)

(2020/C 77/76)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Forbo Financial Services AG (Baar, Švicarska) (zastupnik: S. Fröhlich, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Windmöller GmbH (Augustdorf, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije Canoleum – prijava za registraciju br. 16 736 548

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. listopada 2019. u predmetu R 773/2019-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 104. u vezi s člankom 97. stavkom 1. točkom (f) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
-

Tužba podnesena 8. siječnja 2020. – Češka Republika protiv Komisije**(predmet T-8/20)**

(2020/C 77/77)

*Jezik postupka: češki***Stranke***Tužitelj:* Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Pavliš, J. Očková i J. Vlácil, agenti)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- utvrdi ništavost Provedbene odluke Komisije (EU) 2019/1835 od 30. listopada 2019. u dijelu u kojem se njome iz financiranja Europske unije isključuju izdaci nastali za Češku Republiku u okviru Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u okviru mjere M14 za proračunske godine 2017., 2018. i 2019. u ukupnom iznosu od 35 109,02 EUR, te da Europskoj komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog:*

- tužbeni razlog se temelji na povredi članka 52. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike. Komisija financijski ispravak temelji na navodnoj povredi jedne odredbe prava Unije, to jest članka 25. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 809/2014 od 17. srpnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, mjera ruralnog razvoja i višestruke sukladnosti (u daljnjem tekstu: Uredba br. 809/2014). Međutim, do povrede te odredbe nije došlo. Komisija, u biti, pogrešno utvrđuje da početak nadzorne posjete u prvom poljoprivrednom gospodarstvu korisnika potpore predstavlja prešutnu najavu daljnjih provjera, i s tom prešutnom najavom povezuje iste posljedice kao da je riječ o stvarnoj najavi provjera u skladu s člankom 25. Uredbe br. 809/2014.

Tužba podnesena 14. siječnja 2020. – Buxadé Villalba i drugi protiv Parlamenta**(predmet T-32/20)**

(2020/C 77/78)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke***Tužitelji:* Jorge Buxadé Villalba, María Esperanza Araceli Aguilar Pinar i Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (zastupnik: M. Castro Fuertes, odvjetnica)*Tuženik:* Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku kojom se C. Puigdemontu i Casamajóu i A. Comínu i Oliveresu priznaje svojstvo zastupnika u Europskom parlamentu.
- odredi prestanak učinaka takvog svojstva i poništenje već nastalih učinaka.
- naloži prestanak svih ugovora o pružanju usluga koje su C. Puigdemont i Casamajó i A. Comín i Oliveres sklopili s asistentima, savjetnicima, stipendistima ili trećim osobama.
- naloži C. Puigdemontu i Casamajóu i A. Comínu i Oliveresu povrat svih iznosa koje su primili od Europskog parlamenta u nezakonitom svojstvu zastupnika u Europskom parlamentu, neovisno o njihovu temelju i svoti, i iznosa koje je Europski parlament isplatio trećim osoba na temelju bilo kakvog ugovora o pružanju usluga asistenata, savjetnika, stipendista ili trećih osoba.
- podredno, utvrdi da je dužnost zastupnika u Europskom parlamentu nespojiva s dužnošću zastupnika u zakonodavnim skupštinama autonomnih zajednica, utvrdi da oni nemaju pravo ni na kakvu naknadu od 2. srpnja 2019. do dana stupanja na dužnost te naloži povrat cjelokupnih iznosa i zateznih kamata u slučaju da su primili ikakve iznose.
- naloži Europskom parlamentu snošenje troškova u slučaju prihvaćanja tužbe.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 8. i 12. Akta o izboru zastupnika u Europski parlament neposrednim općim izborima od 20. rujna 1976., u skladu sa španjolskim izbornim zakonodavstvom.
 - S tim u vezi tužitelji navode da je, u skladu s navedenim aktom, postupak izbora za Europski parlament u svakoj državi članici uređen nacionalnim odredbama i da se, slijedom toga, primjenjuju članci 219. do 224. Leya Orgánica del Régimen Electoral General (Organski zakon o općem izbornom sustavu). Konkretno, potonjom odredbom predviđeno je da izabrani kandidati trebaju u petodnevnom roku položiti prisegu kojom se obvezuju na vjernost Ustavu, i da će u protivnom zastupničkom mjesto biti proglašeno slobodnim. C. Puigdemont i A. Comín nisu se uopće pojavili pred Juntom Electoral Central (Središnje izborno povjerenstvo) kako bi prisegnuli na vjernost Ustavu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavka 3. Poslovnika Europskog parlamenta.
 - S tim u vezi tužitelji navode da nadležno španjolsko tijelo nije podnijelo nikakvu potvrdu u kojoj je navedeno da su C. Puigdemont i A. Comín prisegnuli na vjernost Ustavu, što je suspenzivan uvjet za njihovo svojstvo zastupnika. Slijedom toga, prema mišljenju tužitelja, postupanje Europskog parlamenta nije u skladu s Izbornim aktom, zadire u suverene nadležnosti država članica i dovodi do mogućnosti da bilo kakav sporazum koji je na plenarnoj sjednici donese Europski parlament ili odbori u kojima mogu sudjelovati C. Puigdemont i A. Comín bude potpuno nezakonit i nevaljan.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je presuda Suda Europske unije od 19. prosinca 2019., donesena u predmetu C-502/19, Junqueras Vies, irelevantna kada je riječ o ništavosti akta Europskog parlamenta.
 - S tim u vezi tužitelji navode da C. Puigdemont i A. Comín nikada nisu bili u istražnom zatvoru i da uživaju imunitet samo na temelju proglašenja zastupnicima, ali nemaju puno svojstvo zastupnika u Europskom parlamentu jer nisu ispunjene sve formalnosti španjolskog izbornog postupka.

4. Četvrti tužbeni razlog, naveden podredno, koji se temelji na povredi članka 7. stavaka 3. i 4. Izbornog akta, u mjeri u kojoj postoji razlog nespojivosti predviđen španjolskim izbornim zakonodavstvom (članak 211. stavak 2. točka (d) Leya Orgánica del Régimen Electoral General)

— S tim u vezi tužitelji navode da, u skladu s europskim zakonodavstvom, svaka država članica može proširiti razloge nespojivosti predviđene nacionalnim pravom za izbore u Europski parlament, da gore navedena odredba nacionalnog izbornog prava predviđa nespojivost sa svojstvom zastupnika u autonomnim skupštinama autonomnih zajednica i da su C. Puigdemont i A. Comín prestali biti zastupnici katalonskog parlamenta 7. siječnja 2020.

Tužba podnesena 20. siječnja 2020. – Datenlotsen Informationssysteme protiv Komisije

(predmet T-34/20)

(2020/C 77/79)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: T. Lübbig, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 20. rujna 2019. o mjeri SA.34402 – 2015/C (ex 2015/NN) koju je provela Njemačka u korist društva Hochschul-Informationssystem GmbH (dokument Komisije br. C(2019) 6836 final);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe sljedeće razloge.

1. Povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a primjenom kriterija ispitivanja za utvrđivanje gospodarske naravi djelatnosti društva Hochschul-Informationssystem GmbH (u daljnjem tekstu: HIS), koji nije u skladu sa sudskom praksom, jer je Komisija zane-marila sadržaj „kriterija nerazdvojivosti” i samostalno značenje „kriterija povezanosti”.
2. Povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a kvalificiranjem djelatnosti društva HIS za njemačka državna visoka učilišta kao negos-podarske.
3. Povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a zbog nepostojanja razlikovanja između različitih područja djelatnosti društva HIS.
4. Povreda članka 108. stavka 3. UFEU-a i članka 1. točke (b) podtočke v. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ kvalificiranjem izravne potpore kao „postojeće potpore” zbog postojanja tržišta u 1976.
5. Povreda članka 296. drugog stavka UFEU-a zbog nedovoljnog obrazloženja primjenjivosti članka 1. točke (b) podtočke v. Uredbe 2015/1589 na situacije koje se ne odnose na liberalizaciju.

6. Povreda članka 108. stavka 3. UFEU-a i članka 1. točke (b) podtočke v. Uredbe 2015/1589 kvalificiranjem izravne potpore kao „postojeće potpore” zbog značajne izmjene mjera.
7. Povreda članka 108. stavka 3. UFEU-a i članka 1. točke (b) podtočke v. Uredbe 2015/1589 kvalificiranjem izravne potpore kao „postojeće potpore” jer, naprotiv, postoji niz pojedinačnih potpora koje se odobravaju na godišnjoj razini.
8. Povreda prava na „razumno trajanje postupka” kao dio prava na „dobru upravu” iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

(¹) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9)

Tužba podnesena 23. siječnja 2020. – Lotto24 protiv EUIPO-a (LOTTO24)

(predmet T-38/20)

(2020/C 77/80)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Lotto24 AG (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: O. Brexl, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije LOTTO24 u narančastoj (Pantone 130) i crvenoj (Pantone 1807) boji – prijava za registraciju br. 17 996 822

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. studenoga 2019. u predmetu R 1216/2019-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 24. siječnja 2020. – Di Bernardo protiv Komisije**(predmet T-41/20)**

(2020/C 77/81)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Danilo Di Bernardo (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku od 13. ožujka 2019. koja je donesena izvršenjem presude od 29. studenoga 2018. u predmetu T-811/16;
- naloži Komisiji da tužitelju na ime pretrpljene imovinske štete isplati iznos od 50 000 eura, kao i iznos od 7 000 eura, uz mogućnost povećanja tijekom postupka, na ime naknade njegove neimovinske štete;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obavijesti o natječaju koju je počinilo povjerenstvo za odabir jer uvjeti za sudjelovanje koje je ono odredilo nezakonito ograničavaju doseg navedene obavijesti. Tužitelj u tom pogledu ističe da je povjerenstvo za odabir povrijedilo obavijest o natječaju time što je odredilo uvjete za sudjelovanje koji dovode do toga da se ne uzima u obzir iskustvo koje je usporedivo s tužiteljevim a koje je pritom u skladu sa zahtjevima iz obavijesti o natječaju.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni koje sadržava pobijana odluka i koje se odnose na pitanje je li tužiteljevo radno iskustvo u vezi s prirodom dužnosti opisanih u obavijesti o natječaju.

Tužba podnesena 27. siječnja 2020. – KRBL protiv EUIPO-a – P.K. Overseas (INDIA SALAM Pure Basmati Rice)**(predmet T-45/20)**

(2020/C 77/82)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* KRBL Ltd (Delhi, Indija) (zastupnik: P. Strickland, *solicitor*)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* P.K. Overseas Pte Ltd (Singapore, Singapur)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u vezi s figurativnim žigom INDIA SALAM Pure Basmati Rice s oznakama svijetlo smeđe, sepia i bijelo žute boje – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 126 413

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. studenoga 2019. u predmetu R 766/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- dopusti žalbu i odbije prijavu;
- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku Odjela za prigovore od 13. veljače 2019. u vezi s postupkom povodom prigovora br. B 2 201 385;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Rješenje Općeg suda od 22. siječnja 2020. – La Marchesiana protiv EUIPO-a – Marchesi 1824 (MARCHESI)

(predmet T-35/18) ⁽¹⁾

(2020/C 77/83)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 142, 23. 4. 2018.

Rješenje Općeg suda od 15. siječnja 2020. – Avio protiv Komisije**(predmet T-139/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 77/84)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 142, 23. 4. 2018.

Rješenje Općeg suda od 21. siječnja 2020. – Bartolomé Alvarado et Grupo Preciados Place protiv EUIPO-a – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)**(predmet T-606/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 77/85)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 372, 4. 11. 2019.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR